

www.qbz.gov.al

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2016 – Numri: 236

Tiranë – E mërkurë, 7 dhjetor 2016

PËRMBAJTJA

	Faqe
Ligj nr. 119/2016 datë 24.11.2016	Për disa ndryshime dhe shtesa në ligjin nr. 9363, datë 24.3.2005, “Për mënyrën dhe procedurat e vendosjes dhe kalimit të Forcave Ushtarake të Huaja në territorin e Republikës së Shqipërisë, si dhe për dërgimin e Forcave Ushtarake Shqiptare jashtë vendit”, të ndryshuar..... 24289
Ligj nr. 120/2016 datë 24.11.2016	Për zhvillimin e rrjeteve të komunikimeve elektronike të shpejtësisë së lartë dhe sigurimin e së drejtës së kalimit..... 24290
Ligj nr. 121/2016 datë 24.11.2016	Për shërbimet e kujdesit shoqëror në Republikën e Shqipërisë..... 24305
Vendim i Kuvendit nr. 85/2016, datë 24.11.2016	Për zgjedhjen e kryetarit të Autoritetit për Informimin mbi Dokumentet e ish-Sigurimit të Shtetit..... 24321
Dekret i Presidentit nr. 9883, datë 5.12.2016	Për caktimin e datës së zgjedhjeve për Kuvendin..... 24321
Kërkesë e Ministrisë së Mjedisit nr. 5553/12, datë 30.12.2016	Për shpronësim për interes publik të pasurisë të paluajtshme, pronë private, që preket nga realizimi i projektit “Për ndërtimin dhe administrimin e impiantit të përpunimit të mbetjeve urbane të qarkut Fier dhe prodhimin e energjisë”..... 24321
	Kërkesë për shpalljen të zhdukur e më pas të vdekur të shtetasve Dalip Shpërdheja dhe Astrit Shpërdheja..... 24322

LIGJ
Nr. 119/2016

**PËR DISA NDRYSHIME DHE SHTESA
NË LIGJIN NR. 9363, DATË 24.3.2005, “PËR
MËNYRËN DHE PROCEDURAT E
VENDOSJES DHE KALIMIT TË
FORCAVE USHTARAKE TË HUAJA NË
TERRITORIN E REPUBLIKËS SË
SHQIPËRISË, SI DHE PËR DËRGIMIN E
FORCAVE USHTARAKE SHQIPTARE
JASHTË VENDIT”, TË NDRYSHUAR**

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83, pika 1, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

**KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË**

VENDOSI:

Në ligjin nr. 9363, datë 24.3.2005, “Për mënyrën dhe procedurat e vendosjes dhe kalimit të forcave ushtarake të huaja në territorin e Republikës së Shqipërisë, si dhe për dërgimin e forcave ushtarake shqiptare jashtë vendit”, të ndryshuar, bëhen ndryshimet dhe shtesat si më poshtë:

Neni 1

Titulli i ligjit ndryshohet si më poshtë:

“Për dërgimin e Forcave të Armatosura të Republikës së Shqipërisë jashtë vendit, si dhe për mënyrën e procedurat e vendosjes dhe kalimit të forcave ushtarake të huaja në territorin e Republikës së Shqipërisë.”.

Neni 2

Në nenin 1, fjalët “parimet e Organizatës së Atlantikut të Veriut” zëvendësohen me fjalët “Traktatin e Atlantikut të Veriut”.

Neni 3

Në nenin 2 bëhen ndryshimi dhe shtesa si më poshtë:

a) Në pikën 1, shkronja “ç”, pas fjalës “Pjesëmarrjen”, shtohen fjalët “e Forcave të Armatosura të Republikës së Shqipërisë”.

b) Pas shkronjës “ç” shtohet shkronja “d” me këtë përmbajtje:

“d) pjesëmarrjen e personelit të Forcave të Armatosura të Republikës së Shqipërisë në strukturat e Organizatës së Atlantikut të Veriut, të Bashkimit Europian, në organizatat ndërkombëtare dhe shtabet ushtarake ndër-kombëtare.”.

Neni 4

Në nenin 3, në fund të pikës 1 shtohen fjalët “si dhe operacionet e vetëmbrojtjes kolektive, në kuadër të nenit 5, të Traktatit të Atlantikut të Veriut.”.

Neni 5

Neni 4 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 4

Delegimi dhe pranimi i autoritetit të komandimit

1. Autoriteti kompetent, sipas ligjit përkatës për pushtetet dhe autoritetet e drejtimit e të komandimit të Forcave të Armatosura të Republikës së Shqipërisë, për qëllime të bashkëpunimit ushtarak ndërkombëtar, mund t'i transferojë pjesë të autoritetit të vet komandantit ushtarak të strukturave të Traktatit të Atlantikut të Veriut, të një shteti të huaj ose një organizate ndërkombëtare. Në të njëjtën mënyrë, autoriteti kompetent shqiptar mund të pranojë një autoritet që i jepet nga një komandant ushtarak i strukturave të Traktatit të Atlantikut të Veriut, i një shteti të huaj ose nga një organizatë ndërkombëtare.

2. Autoriteti kompetent për dërgimin e njësive ushtarake në operacione ushtarake ndërkombëtare, në çdo rast, në aktin e dërgimit duhet të përcaktojë misionin dhe mandatin e këtyre forcave. Shefi i Shtabit të Përgjithshëm të Forcave të Armatosura, në zbatim të misionit dhe mandatit të përcaktuar, miraton rregullat e angazhimit për këto njësi ushtarake.”.

Neni 6

Në nenin 6, pika 5 ndryshohet si më poshtë:

“5. Këshilli i Ministrave, me vendim, mundëson lidhjen e një kontrate sigurimi në dobi të personelit të Forcave të Armatosura të Republikës së Shqipërisë, që përmbush qëllimet e përcaktuara në nenin 3, të këtij ligji, e cila garanton pagesën në rast vdekjeje dhe dëmtimi shëndetësor. Kontrata e sigurimit bëhet edhe për personelin e Forcave të Armatosura pjesëmarrës në stërvitje, sipas

shkronjës “b”, të pikës 1, të nenit 2, si dhe për personelin e strukturave të përcaktuara në nenin 10, të këtij ligji, për kohën që dislokohet në zonë operacioni ushtarak.”.

Neni 7

Pas nenit 9 shtohet neni 9/1 me këtë përmbajtje:

“Neni 9/1

Dalja e mjeteve të Forcave të Armatosura jashtë territorit të Republikës së Shqipërisë

Mjetet fluturuese, mjetet lundruese, mjetet e transportit dhe të blinduara tokësore, që u përkasin Forcave të Armatosura të Republikës së Shqipërisë, dalin jashtë territorit të Republikës së Shqipërisë, për qëllimet e këtij ligji, me urdhër të Ministrit të Mbrojtjes.”.

Neni 8

Neni 10 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 10

Emërimi i personelit të Forcave të Armatosura të Republikës së Shqipërisë në strukturat e Organizatës së Atlantikut të Veriut, të Bashkimit European, në organizatat ndërkombëtare dhe shtabet ushtarake ndërkombëtare

1. Personeli i Forcave të Armatosura të Republikës së Shqipërisë emërohet në strukturat e Organizatës së Atlantikut të Veriut, të Bashkimit European, në organizatat ndërkombëtare dhe në shtabet ushtarake ndërkombëtare me urdhër të Ministrit të Mbrojtjes.

2. Personeli i Forcave të Armatosura të Republikës së Shqipërisë, i emëruar në strukturat e Organizatës së Atlantikut të Veriut, të Bashkimit European, në organizatat ndërkombëtare dhe në shtabet ushtarake ndërkombëtare, në përmbushje të kërkesave të pozicionit të punës apo të komandës ku është angazhuar, mund të dislokohet në zonë operacioni ushtarak, për periudha kohore jo më shumë se 30 ditë, me urdhër të Ministrit të Mbrojtjes.”.

Neni 9

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miraturar në datën 24.11.2016

Shpallur me dekretin nr. 9884, datë 6.12.2016 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bujar Nishani

LIGJ

Nr. 120/2016

PËR ZHVILLIMIN E RRJETEVE TË KOMUNIKIMEVE ELEKTRONIKE TË SHPEJTËSISË SË LARTË DHE SIGURIMIN E SË DREJTËS SË KALIMIT¹

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83, pika 1, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI

I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

KREU I

DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1

Qëllimi

1. Ky ligj ka për qëllim të lehtësojë e nxisë ndërtimin e rrjeteve të komunikimeve elektronike të shpejtësisë së lartë, duke promovuar përdorimin e përbashkët të infrastrukturës fizike ekzistuese dhe një zhvillim më efikas të infrastrukturës fizike të re, nëpërmjet ndërtimit të rrjeteve të shpejtësisë së lartë me kosto më të ulët, reduktimit të procedurave, si dhe sigurimit të së drejtës së kalimit

¹ Ky ligj është përafëruar plotësisht me:

- Direktivën 2014/61/BE të Parlamentit European dhe Këshillit, datë 15 maj 2014, “Mbi masat për reduktimin e kostove të ndërtimit të rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë”, Numri Celex 32014L0061, Fletore Zyrtare e Bashkimit European, Seria L, nr. 155, datë 23.5.2014, faqe 1-14.

- Nenin 11 të Direktivës 2002/21/KE të Parlamentit European dhe Këshillit, datë 7 mars 2002, “Mbi kuadrin e përbashkët rregullator për rrjetet dhe shërbimet e komunikimeve elektronike”, të ndryshuar”, Numri Celex 32002L0021, Fletore Zyrtare e Bashkimit European, Seria L, nr. 108, datë 24.4.2002, faqe 33-50.

për ndërtimin e rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë.

2. Ky ligj përcakton kërkesat minimale në lidhje me punimet civile dhe infrastrukturën fizike, me qëllim harmonizimin e aspekteve ligjore e rregullatore dhe të procedurave administrative në këto fusha.

Neni 2

Fusha e zbatimit

1. Ky ligj zbatohet për sipërmarrësit që veprojnë në fushën e komunikimeve elektronike, me qëllim ndërtimin e rrjetit të komunikimeve elektronike të shpejtësisë së lartë, si dhe për operatorët e rrjeteve që ofrojnë infrastrukturë fizike, kapacitete në rrjetet e tyre të komunikimit të shpejtësisë së lartë, sipas përcaktimeve të këtij ligji.

2. Detyrimet e përcaktuara në këtë ligj për sipërmarrësit, në lidhje me rrjetet e komunikimeve elektronike, në asnjë rast nuk përjashtojnë detyrimet që burojnë nga ligji nr. 9918, datë 19.5.2008, “Për komunikimet elektronike në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar.

Neni 3

Përkufizime

Në këtë ligj termat e mëposhtëm kanë këto kuptime:

1. “AKEP” është Autoriteti i Komunikimeve Elektronike dhe Postare, sipas përcaktimeve të ligjit nr. 9918, datë 19.5.2008, “Për komunikimet elektronike në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar.

2. “Aksesi” ka të njëjtin kuptim me atë të dhënë në ligjin nr. 9918, datë 19.5.2008, “Për komunikimet elektronike në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar.

3. “Autoriteti planifikues” është autoriteti kompetent për dhënien e lejeve të ndërtimit, sipas përcaktimeve në ligjin për planifikimin dhe zhvillimin e territorit.

4. “Autoritete përgjegjëse” janë organet dhe institucionet e administratës shtetërore, të ngarkuara për përmbushjen e detyrimeve rregullatore që rrjedhin nga ky ligj, brenda kompetencave të tyre.

5. “ERE”, “Enti Rregullator i Energjisë” është institucioni rregullator i sektorit të energjisë elektrike dhe gazit natyror, i cili funksionon në përputhje me ligjin për energjinë dhe ligjin për sektorin e gazit natyror.

6. “ERRU”, “Enti Rregullator i Ujit” është institucioni i rregullimit të sektorit të furnizimit me ujë, të largimit dhe përpunimit të ujërave të ndotura, i cili funksionon në përputhje me ligjin për kuadrin rregullator të sektorit të furnizimit me ujë dhe largimit e përpunimit të ujërave të ndotura.

7. “E drejta e kalimit” është servituti ligjor, që konsiston në të drejtën e sipërmarrësve që ofrojnë ose janë të autorizuar të ofrojnë rrjet dhe/ose shërbime publike të komunikimeve elektronike për të hyrë në pronën e shtetit ose atë private, me qëllim ndërtimin, ngritjen, ndryshimin dhe riparimin e infrastrukturës së përshtatshme për shtrirjen e rrjetit të komunikimeve elektronike ose për riparimin e kabllave, sistemeve e pajisjeve apo çdo burimi ose elementi tjetër të rrjetit të komunikimeve elektronike.

8. “Infrastrukturë fizike” është çdo element i një rrjeti, i cili ka për qëllim të hostojë elemente të tjera të një rrjeti, pa u bërë vetë një element aktiv i tij, siç mund të jenë tubacionet, kanalet/gypat, pusetat, instalimet e antenave, kullat, godinat ose hyrjet në godina. Kabllot, përfshirë fibrat e papërdorura (*dark*), si dhe elemente të tjera të rrjeteve, të përdorura për furnizimin me ujë të pijshëm, nuk konsiderohen infrastrukturë fizike, sipas këtij ligji.

9. “Infrastrukturë fizike në godinë” është infrastruktura fizike ose instalimet në vendndodhjen e përdoruesit fundor, duke përfshirë elemente në pronësi të përbashkët, që hostojnë rrjetet kablore ose pa tel (*wireless*), aksesit në të cilat ka aftësinë të shpërndajë shërbimet e komunikimeve elektronike dhe të lidhë pikën e aksesit të godinës me pikën fundore të rrjetit.

10. “Infrastruktura e godinës, e gatshme për komunikime me shpejtësi të lartë” është infrastruktura fizike e godinës, e destinuar për hostimin e elementeve ose që mundëson shpërndarjen e rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë.

11. “Infrastruktura kritike kombëtare” janë ato infrastruktura dhe/ose pjesë infrastrukturash, të cilat kanë rëndësi jetike për të siguruar funksione të rëndësishme sociale e ekonomike.

12. “Leje” është akti i miratimit, lëshuar nga autoriteti kompetent që autorizon një sipërmarrës të kryejë punime inxhinierike civile ose ndërtimi;

13. “Ministri” është ministri përgjegjës për komunikimet elektronike.

14. “Operator rrjeti” është një sipërmarrës që ofron ose është i autorizuar të ofrojë rrjete të komunikimeve publike, sipas ligjit për komunikimet elektronike, si dhe çdo sipërmarrës që ofron infrastrukturë fizike të destinuar për ofrimin e:

a) shërbimit të prodhimit, transportit ose të shpërndarjes së:

i) gazit;

ii) energjisë, përfshirë edhe ndriçimin publik;

iii) ngrohjes;

iv) furnizimit me ujë, përfshirë kanalizimet ose trajtimin e ujërave të ndotura dhe të zeza, si dhe sistemin e drenazhimit;

b) shërbimeve të transportit, duke përfshirë hekurudhat, rrugët, portet dhe aeroportet.

Operator rrjeti do të konsiderohet bashkia, si dhe çdo subjekt juridik publik ose shtetëror që ka në pronësi apo administron infrastrukturë pasive të tubacioneve, që mundësojnë vendosjen e rrjetit të komunikimeve elektronike.

15. “Pikë e aksesit në godinë” është një pikë fizike, e vendosur brenda ose jashtë godinës, e aksesueshme nga të gjithë sipërmarrësit që ofrojnë ose janë të autorizuar që të ofrojnë rrjete publike të komunikimit, ku realizohet lidhja e infrastrukturës fizike të godinës me rrjetin e shpejtësisë së lartë.

16. “Pika e vetme e informacionit” është pika që siguron marrjen e informacionit nga sistemi i përqendruar i informacionit mbi infrastrukturën e operatorëve të rrjetit.

17. “Pronë e shtetit” është prona e paluajtshme e shtetit, publike dhe jopublike, sipas përcaktimeve të ligjit nr. 8743, datë 22.2.2001, “Për pronat e paluajtshme të shtetit”, të ndryshuar.

18. “Pronë private” është prona e paluajtshme, që nuk përfshihet te pronat e paluajtshme të shtetit, sipas ligjit nr. 8743, datë 22.2.2001, “Për pronat e paluajtshme të shtetit”, të ndryshuar, dhe është në pronësi të një subjekti privat.

19. “Prona shërbyese” është prona e shtetit ose private, mbi të cilën shtrihet e drejta e kalimit.

20. “Punime civile” është çdo rezultat i punimeve të ndërtimit ose punime civile inxhinierike të marra në tërësi, të cilat, në vetvete, janë të mjaftueshme për të përmbushur një funksion teknik apo ekonomik dhe që përfshijnë vendosjen e një ose më shumë elementeve të infrastrukturës fizike.

21. “Rrjeti i komunikimeve elektronike” ka të njëjtin kuptim me atë të dhënë në ligjin nr. 9918, datë 19.5.2008, “Për komunikimet elektronike në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar.

22. “Rrjete të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë” janë rrjete të komunikimeve elektronike, të cilat kanë kapacitetin të ofrojnë akses në shërbime me brez të gjerë, me një shpejtësi, të paktën, 30 Mbps.

23. “Rrjet i komunikimeve publike” ka të njëjtin kuptim me atë të dhënë nga ligji nr. 9918, datë 19.5.2008, “Për komunikimet elektronike në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar.

24. “Sipërmarrës i komunikimeve elektronike” është subjekti fizik apo juridik, që ofron ose është i autorizuar për të ofruar rrjete të komunikimeve elektronike.

25. “Sistem i përqendruar i informacionit për rrjetet e komunikimeve elektronike” është portali GIS i infrastrukturës së komunikimeve elektronike, i administruar nga AKEP-i, që siguron publikimin dhe përditësimin elektronik të informacionit për infrastrukturën e komunikimeve elektronike dhe garanton aksesin e sipërmarrësve të ky informacion, në përputhje me këtë ligj.

KREU II

AKSESI NË INFRASTRUKTURËN FIZIKE EKZISTUESE

Neni 4

E drejta për akses në infrastrukturën fizike ekzistuese

1. Çdo operator rrjeti ka të drejtë t’u ofrojë sipërmarrësve të rrjeteve të komunikimeve elektronike akses në infrastrukturën e tij fizike, me qëllim vendosjen e elementeve të rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë.

2. Sipërmarrësit e komunikimeve elektronike kanë të drejtë të ofrojnë akses në infrastrukturën e tyre fizike, me qëllim zhvillimin e rrjeteve të ndryshme nga ato të komunikimeve elektronike.

3. Çdo operator rrjeti duhet të vlerësojë mundësinë e plotësimit të kërkesës për akses në infrastrukturën e tij fizike, në përputhje me legjislacionin në fuqi. Vlerësimi bëhet mbi bazën e trajtimit në kushte të drejta, duke përfshirë çmimin, me qëllim zhvillimin e elementeve të rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë.

Neni 5

Kërkesa për akses në infrastrukturën fizike ekzistuese

1. Kërkesa për akses, sipas nenit 4, të këtij ligji, bëhet me shkrim, pranë operatorit të rrjetit. Në kërkesë specifikohen elementet e rrjetit, për të cilin kërkohet akses, duke përfshirë dhe periudhën kohore për të cilën kërkohet akses, dhe ajo shoqërohet me dokumentacionin e kërkuar e publikuar nga operatorit të rrjetit, për këtë qëllim, sipas përcaktimeve të këtij ligji.

2. Operatori i rrjetit, me marrjen e kërkesës për akses, duhet të kthejë përgjigje për mundësitë e dhënies ose jo të aksesit në infrastrukturën e tij fizike, brenda 15 ditëve nga marrja e kërkesës, kur kërkesa bëhet te një sipërmarrës i komunikimeve elektronike, dhe jo më vonë se brenda 30 ditëve në rastet e tjera.

Neni 6

Refuzimi i aksesit në infrastrukturën fizike

1. Në rast refuzimi të aksesit, operatorit të rrjetit duhet të bazohet në kriteret objektive, transparente dhe proporcionale, sipas parashikimeve ligjore.

2. Refuzimi i aksesit bëhet vetëm për shkaqe të lidhura me:

a) parashikimet ligjore përkatëse, që rregullojnë fushën e veprimtarisë së operatorit të rrjetit përkatës;

b) përshtatshmërinë teknike të infrastrukturës fizike, për të cilën aksesit është kërkuar për të hostuar ndonjë prej elementeve të rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë;

c) disponueshmërinë e hapësirës për të hostuar elemente të rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë, duke përfshirë nevojat për zhvillime në të ardhmen të vetë operatorit të rrjetit, të cilat duhet të argumentohen nga operatorit të rrjetit;

ç) sigurinë dhe çështjet e shëndetit publik;

d) integritetin dhe sigurinë e çdo rrjeti, në veçanti sigurinë e infrastrukturës kritike kombëtare;

dh) rrezikun nga interferenca të dëmshme të shërbimeve të komunikimeve elektronike të planifikuara me ato të shërbimeve të tjera të parashikuara mbi të njëjtën infrastrukturë fizike;

e) disponueshmërinë e mjeteve alternative të zbatueshme të aksesit në infrastrukturën fizike të rrjetit në nivel shumice, të ofruar nga operatorit të rrjetit, dhe të përshtatshme për ofrimin e rrjeteve të

komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë, me kusht që ky akses të jetë ofruar në kushte të drejta;

ë) cenimin e interesave ekonomikë dhe të parimeve të konkurrencës së ndershme të operatorit të rrjetit.

3. Në rast refuzimi të aksesit, operatorit të rrjetit argumenton me shkrim arsyet e refuzimit.

Neni 7

Zgjidhja e mosmarrëveshjeve në rast refuzimi të së drejtës për akses në infrastrukturë

1. Në rastet kur aksesit refuzohet ose operatorit të rrjetit nuk kthen përgjigje, si edhe në rastin kur marrëveshja mbi termat dhe kushtet specifike, duke përfshirë edhe çmimin, nuk është arritur brenda dy muajve, nga data e marrjes së kërkesës për akses, kërkuesi ka të drejtë t'i drejtohet autoritetit përgjegjës për zgjidhjen e mosmarrëveshjes.

2. Autoriteti përgjegjës për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve është, përkatësisht:

a) AKEP-i, kur aksesit është kërkuar nga një sipërmarrës i komunikimit elektronik te një sipërmarrës tjetër i komunikimit elektronik;

b) ERE, kur aksesit është kërkuar nga një sipërmarrës i komunikimit elektronik te një operator rrjeti që vepron në fushën e energjisë apo gazit;

c) ERRU-ja, kur aksesit është kërkuar nga një sipërmarrës i komunikimit elektronik te një operator rrjeti që vepron në sektorin e furnizimit me ujë, të largimit dhe përpunimit të ujërave të ndotura;

ç) autoriteti përgjegjës në nivel qendror ose lokal për rregullimin e transportit, kur aksesit kërkohet nga një sipërmarrës i komunikimit elektronik në infrastrukturën e transportit publik.

3. Autoriteti përgjegjës, me marrjen e kërkesës, sipas pikës 1, të këtij neni, merr vendim bazuar në parimin e proporcionalitetit dhe të parimeve të tjera, të përcaktuara në Kodin e Procedurave Administrative dhe në legjislacionin e posaçëm në fuqi. Autoriteti përgjegjës, në vendimin e tij, përfshin vendosjen e termave dhe kushteve të drejta, si dhe çmimin e aksesit, kur është e nevojshme, dhe në përpunime me aktet ligjore e nënligjore në fuqi.

4. Për rastin e parashikuar në shkronjën “a”, të pikës 2, të këtij neni, AKEP-i zgjidh mosmarrëveshjen sipas parashikimeve në ligjin për

komunikimet elektronike, në rregulloret specifike të miratuara prej tij, në zbatim të ligjit për komunikimet elektronike, si dhe duke mbajtur parasysh përmbushjen e objektivave rregullatore për komunikimet elektronike.

5. Autoriteti përgjegjës, sipas pikës 2, të këtij neni, duhet të zgjidhë mosmarrëveshjen, duke respektuar afatet e përcaktuara në Kodin e Procedurave Administrative dhe ligjeve të posaçme në fuqi, të cilat përcaktojnë veprimtarinë e autoritetit përgjegjës. Palët në proces kanë të drejtën që ta adresojnë çështjen në gjykatë, në rast të mospërgjegjës nga ana e autoritetit përgjegjës, si dhe kanë të drejtë të ankimojnë në gjykatë çdo vendim të autoritetit përgjegjës, në përputhje me përcaktimet e Kodit të Procedurave Administrative dhe ligjeve të posaçme.

6. Çmimi i vendosur nga autoriteti përgjegjës, sipas pikës 3, të këtij neni, garanton që ofruesi të ketë mundësinë e mbulimit të kostove të dhënies së aksesit dhe një fitimi të arsyeshëm, duke marrë në konsideratë ndikimin e aksesit të kërkuar mbi planin e biznesit të ofruesit të aksesit dhe duke përfshirë edhe investimet e bëra nga operatori i rrjetit, të cilit i është bërë kërkesa për akses, në veçanti në infrastrukturën fizike të përdorura për ofrimin e shërbimeve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë. Metodologjia e përcaktimit të çmimit dhe çmimet referuese miratohen me vendim të Këshillit të Ministrave, me propozimin e ministrit përgjegjës. Çmimet referuese rishikohen periodikisht, por jo më pak se çdo dy vjet.

7. Autoriteti përgjegjës përcakton çmimin e aksesit, sipas metodologjisë së miratuar me vendim të Këshillit të Ministrave, me propozimin e ministrit përgjegjës, në konsultim me kërkuuesin dhe operatorin e rrjetit, në rastet kur ekziston detyrimi mbi sipërmarrësin për aksesin dhe masat rregullatore përkatëse, përfshirë kontrollin dhe mbikëqyrjen e tarifave. Në përcaktimin e çmimit të aksesit mbahet parasysh çmimi i tregut, tarifat mesatare të vendeve të rajonit, si dhe respektimi i parimeve të konkurrencës së ndershme dhe efektive. Çmimi i përcaktuar nuk duhet të cenohet dhe të bjerë ndesh me të drejtat dhe interesat ekonomikë të operatorit të rrjetit.

8. Dhënia e së drejtës për akses, sipas këtij ligji, nuk cenon të drejtat e pronarit të infrastrukturës fizike, për rastet kur operatori i rrjetit nuk është pronari, si dhe të drejtën e pronësisë të çdo pale të

tretë, si të pronarëve të tokës apo pronës private ku shtrihet infrastruktura fizike.

KREU III GARANTIMI I TRANSPARENCËS PËR INFRASTRUKTURËN FIZIKE

Neni 8

Detyrimi për informacionin minimal për infrastrukturën fizike

1. Çdo sipërmarrës i rrjeteve të komunikimeve elektronike publike të shpejtësisë së lartë, me qëllim aksesin në infrastrukturën fizike të një rrjeti ekzistues, sipas këtij ligji, ka të drejtën e aksesit në informacionin minimal për infrastrukturën fizike ekzistuese të një operatori rrjeti, kundrejt kërkesës.

2. Informacioni minimal për infrastrukturën fizike duhet të përmbajë, të paktën, të dhënat për:

a) vendndodhjen dhe rrugëzimin e rrjetit (nëse ka infrastrukturë fizike në këtë zonë dhe cilat janë pikat fundore të saj);

b) llojin dhe përdorimin aktual të infrastrukturës;

c) një pikë kontakti të operatorit të rrjetit.

3. Kërkesa për informim, sipas pikës 1, të këtij neni, duhet të specifikojë zonën në të cilën do të zhvillohen elementet e rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë. Kërkesa për informacionin minimal mund të përfshijë dhe informacion për zhvillimet e pritshme apo punimet civile të parashikuara për zhvillimin e rrjetit ekzistues.

4. Dhënia e aksesit në informacionin minimal mund të kufizohet vetëm nëse është e nevojshme, me qëllim sigurinë e rrjeteve dhe integritetin e tyre, sigurinë kombëtare, sigurinë e shëndetit publik, konfidencialitetin ose sekretin tregtar, sipas parashikimeve në legjislacionin në fuqi.

Neni 9

Pika e vetme e informacionit

1. Autoritetet përgjegjëse, brenda fushës së veprimtarisë përgjegjëse të tyre, mbajnë në format elektronik informacionin minimal, sipas pikës 2, të nenit 8, të këtij ligji, të infrastrukturës fizike të operatorit/ëve të rrjetit që mbikëqyrjet prej tyre.

2. Për aq kohë sa informacioni minimal nuk është i disponueshëm nëpërmjet pikës së vetme të informacionit, autoritetet përgjegjëse, mbi bazën e kërkesës me shkrim, bëjnë të disponueshëm

informacionin minimal për sipërmarrësit e rrjeteve të komunikimeve elektronike publike.

3. Informacioni minimal për infrastrukturën fizike të operatorëve të rrjeteve ofrohet me mjete elektronike, nëpërmjet pikës së vetme të informacionit. Informacioni minimal duhet të jetë i aksesueshëm ndërmjet pikës së vetme të informacionit në format elektronik nën kushtet e proporcionalitetit, mosdiskriminimit dhe transparencës.

4. Çdo përditësim i informacionit minimal dhe çdo element i ri i tij, i marrë nga autoritetet përgjegjëse, pasqyrohet në pikën e vetme të informacionit, brenda një muaji nga data e marrjes së tij. Afati mund të zgjatet me 1 muaj, kur është i nevojshëm verifikimi i besueshmërisë së informacionit të dhënë nga operatorët e rrjetit.

5. Kur informacioni minimal nuk është i disponueshëm nëpërmjet pikës së vetme të informacionit, operatorët e rrjeteve duhet të ofrojnë këtë informacion kundrejt kërkesës me shkrim nga sipërmarrësit e rrjeteve të komunikimeve elektronike publike.

6. Operatori i rrjetit është i detyruar të kthejë përgjigje për informacionin minimal, brenda 30 ditëve nga marrja e kërkesës me shkrim. Në rast të mospërgjigjes nga operatori i rrjetit ose në rast refuzimi të paarsyeshëm prej tij, sipërmarrësi i rrjeteve të komunikimeve elektronike publike ka të drejtë t'i drejtohet autoritetit përgjegjës për zgjidhjen e mosmarrëveshjes, sipas parashikimeve të nenit 7 të këtij ligji.

7. Autoriteti përgjegjës për krijimin dhe administrimin e pikës së vetme të informacionit, për ofrimin e informacionit minimal për rrjetet e infrastrukturës në nivel kombëtar, sipas këtij ligji, përcaktohet me vendim të Këshillit të Ministrave, me propozimin e ministrit përgjegjës.

Neni 10

Verifikimi në vend

1. Sipërmarrësi i rrjeteve të komunikimeve elektronike publike, pas marrjes së përgjigjes pozitive nga operatori i rrjetit, sipas nenit 5, të këtij ligji, ka të drejtë të paraqesë kërkesën me shkrim tek operatori i rrjetit, për një verifikim në vend të elementeve specifike të infrastrukturës së tij fizike.

2. Kërkesa me shkrim duhet të specifikojë elementet e rrjetit që lidhen me zhvillimin e elementeve të rrjeteve të komunikimeve elektronike

me shpejtësi të lartë. Plotësimi i kërkesës për verifikim në vend dhe të elementeve të specifikuara të rrjetit duhet të kryhet në respektim të parimeve të proporcionalitetit, në kushte jodiskriminuese dhe transparente, jo më vonë se 1 muaj nga data e marrjes së kërkesës me shkrim.

3. Refuzimi i verifikimit në vend bëhet vetëm për shkaqe të lidhura me:

a) parashikimet ligjore përkatëse, që rregullojnë fushën në të cilën vepron operatori përkatës;

b) sigurinë dhe çështjet e shëndetit publik;

c) integritetin dhe sigurinë e çdo rrjeti, në veçanti të infrastrukturës kritike kombëtare;

ç) rrezikun nga interferenca të dëmshme të shërbimeve të komunikimeve elektronike, të planifikuara me shërbime të tjera mbi të njëjtën infrastrukturë fizike;

d) cenimin e sekretit tregtar të operatorit të rrjetit;

dh) cenimin e funksionimit të punës së operatorit të rrjetit.

4. Në rast të një mosmarrëveshjeje në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e parashikuara në këtë nen, ndiqet e njëjta procedurë e përcaktuar në nenin 7 të këtij ligji.

5. Detyrimet e parashikuara në këtë nen nuk do të aplikohen në rast se infrastruktura fizike ekzistuese konsiderohet jo e përshtatshme teknikisht për zhvillimin e rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë, ose në rast të infrastrukturës kritike kombëtare. Këto raste përjashtimore apo refuzimi duhet të arsyetohen, duke u dhënë palëve të interesuara mundësinë e shprehjes së mendimit brenda një periudhe kohore të arsyeshme, por jo më pak se 30 ditë.

6. Sipërmarrësit që ofrojnë ose janë të autorizuar të ofrojnë rrjete të komunikimeve publike dhe që përfitojnë akses në informacion, sipas këtij neni, janë të detyruar të ruajnë konfidencialitetin dhe sekretin tregtar.

7. Shpenzimet që lidhen me procesin e verifikimit në vend, si kosto transporti, kosto e punonjësve të angazhuar për verifikimin në vend, mbulohen nga pala kërkuuese.

KREU IV
SISTEMI I PËRQENDRUAR I
INFORMACIONIT PËR RRJETET E
KOMUNIKIMEVE ELEKTRONIKE

Neni 11

**Detyrimi për të krijuar dhe mbajtur të dhënat
për rrjetin**

1. Çdo sipërmarrës i rrjeteve të komunikimeve elektronike publike duhet të krijojë, të mbajë dhe të përditësojë një regjistër me informacion të detajuar për infrastrukturën dhe rrjetin e komunikimeve elektronike të zotëruar prej tij.

2. Format i standardizuar dhe përmbajtja e regjistrit, sipas kërkesave të këtij ligji, përcaktohen nga AKEP-i dhe integrohen në sistemin e përqendruar të informacionit për rrjetet e komunikimeve elektronike.

3. Informacioni i përfshirë në regjistër i përcillet AKEP-it për publikim në faqen e tij zyrtare.

4. Sipërmarrësit janë të detyruar të raportojnë tek AKEP-i të gjitha ndryshimet në informacionin e paraqitur gjatë njoftimit, brenda 30 ditëve nga kryerja e tyre.

Neni 12

**Sistemi i Përqendruar i Informacionit për
rrjetet e komunikimeve elektronike**

1. AKEP-i është institucioni përgjegjës për ngritjen dhe administrimin e Sistemit të Përqendruar të Informacionit për rrjetet e komunikimeve elektronike, i cili pasqyrohet në Pikën e Vetme të Informacionit, sipas nenit 9 të këtij ligji.

2. Sistemi i Përqendruar i Informacionit përfshin regjistrin elektronik, me të dhënat e përcjella nga sipërmarrësit, sipas përcaktimeve të nenit 11, të këtij ligji, dhe përditësohet me informacionin e ri të ardhur prej sipërmarrësve.

3. AKEP-i kërkon informacion edhe nga organet shtetërore apo entet publike që kanë në pronësi prona të shtetit, të cilat përbëjnë infrastruktura të përshtatshme për shtrirjen e rrjetit të komunikimeve elektronike, dhe e publikon atë.

4. Faqja zyrtare e internetit e AKEP-it përfshin, por pa u kufizuar në të, informacionin lidhur me:

a) njoftime për ndërtimet në infrastrukturë, të përshtatshme për shtrirjen e rrjeteve të komunikimeve elektronike;

b) të dhëna për të gjitha infrastrukturën e përshtatshme për shtrirjen e rrjeteve të komunikimeve elektronike;

c) procedurat dhe kushtet që zbatohen për aksesin dhe përdorimin e infrastrukturave të përkshkruara në këtë nen;

ç) procedurat dhe kushtet e përfitimit nga rregullat e përdorimit të përbashkët;

d) zhvillimin e procedurave të konsultimit publik;

dh) vendimet e autoriteteve përgjegjëse, sipas përcaktimeve të këtij ligji;

e) tarifat përkatëse të aplikueshme;

ë) çdo informacion tjetër, lidhur me ndërtimin e rrjeteve të komunikimeve elektronike, që vlerësohet i domosdoshëm për publikim nga AKEP-i.

5. Sipërmarrësit që kanë përfituar të drejta kalimi kanë detyrimin të përcjellin informacion të përditësuar, në lidhje me rrjetet dhe infrastrukturën e zotëruar prej tyre, sa herë që u kërkohet nga AKEP-i. Informacioni i kërkuar përfshin të gjitha elementet e nevojshme për t'u përfshirë në Sistemin e Përqendruar të Informacionit.

Neni 13

**Aksesi në Sistemin e Përqendruar të
Informacionit**

1. Sistemi i Përqendruar i Informacionit mbështetet në parimin e transparencës, shpërndarjes së informacionit, reciprocitetit dhe proporcionalitetit. Sistemi do të jetë i hapur për akses në informim për sipërmarrësit e komunikimeve elektronike dhe subjektet e tjera të interesuara, sipas rregullave të miratuara për funksionimin e sistemit.

2. Rregulla më të detajuara për subjektet e autorizuar për akses në sistem përcaktohen me rregullore të AKEP-it.

KREU V

KOORDINIMI I PUNIMEVE CIVILE

Neni 14

Koordinimi i punimeve civile

1. Çdo operator rrjeti ka të drejtë të negociojë dhe lidhë marrëveshje për koordinimin e punimeve civile me sipërmarrësit e rrjeteve të komunikimeve elektronike, me qëllim zhvillimin e elementeve të rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë.

2. Çdo operator rrjeti, që kryen vetë apo me palë të treta punime civile, të financuara totalisht apo pjesërisht me fonde publike, duhet të plotësojë çdo kërkesë të arsyeshme, sipas nenit 15, të këtij ligji, për koordinim të punimeve civile, me kushte transparente dhe jodiskriminuese, të bërë nga sipërmarrësit që ofrojnë ose janë të autorizuar të ofrojnë rrjete të komunikimeve publike, me qëllim zhvillimin e elementeve të rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë.

Neni 15

Kërkesa për koordinimin e punimeve civile

1. Kërkesa për koordinimin e punimeve civile, sipas nenit 14, të këtij ligji, konsiderohet e arsyeshme kur plotëson këto kushte:

a) nuk sjell kosto shtesë apo vonesa për fillimin e punimeve civile dhe nuk rrezikon kryerjen e punimeve, sipas afateve të lejes së ndërtimit;

b) nuk pengon mbikëqyrjen e punimeve civile të koordinuara;

c) kërkesa për koordinim bëhet sa më shpejt të jetë e mundur, por, në çdo rast, jo më vonë se një muaj nga paraqitja e projektit final pranë autoritetit planifikues për dhënien e lejes së ndërtimit;

ç) nuk cenon objektivat dhe funksionalitetin e investimit të operatorit të rrjetit;

d) është në përputhje me parashikimet e legjislacionit që rregullon fushën e veprimtarisë së operatorit të rrjetit.

2. Kërkesa për koordinimin e punimeve civile duhet të dorëzohet sa më shpejt të jetë e mundur, me marrjen e informacionit për fillimin e punimeve civile nga një operator rrjeti, por, në çdo rast, jo më vonë se 30 ditë përpara dorëzimit të projektit final tek autoriteti planifikues kompetent për dhënien e lejes për punime civile, sipas ligjit për planifikimin dhe zhvillimin e territorit dhe akteve nënligjore në zbatim të tij.

3. Në rast se marrëveshja për koordinimin e punimeve civile, sipas pikës 1, të nenit 14, nuk arrihet brenda 15 ditëve nga data e marrjes së kërkesës formale për të negociuar, çdo palë ka të drejtë t'i drejtohet autoritetit përgjegjës, sipas parashikimeve në nenin 7 të këtij ligji.

4. Autoriteti përgjegjës në zgjidhjen e mosmarrëveshjeve, sipas pikës 3, të këtij neni, bazohet në parimin e proporcionalitetit dhe vendos për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve, duke përcaktuar kushte të drejta dhe jodiskriminuese.

5. Autoriteti përgjegjës duhet të trajtojë kërkesën, referuar pikës 3, të këtij neni, brenda një afati kohor shumë të shkurtër dhe, në çdo rast, jo më vonë se 30 ditë nga data e marrjes së kërkesës së plotë. Palët në proces kanë të drejtën që ta adresojnë çështjen në gjykatë, në rast të mospërgjigjes nga ana e autoritetit përgjegjës, dhe kanë të drejtë të ankimojnë në gjykatë çdo vendim të autoritetit përgjegjës, në përputhje me përcaktimet e Kodit të Procedurave Administrative dhe ligjeve të posaçme.

6. Detyrimet e parashikuara në këtë nen nuk aplikohen për punimet civile që nuk janë të një rëndësie të veçantë, bazuar në vlerën, sasinë dhe kohëzgjatjen e punimeve, ose në rastet e punimeve për infrastrukturën kombëtare kritike. Refuzimi i koordinimit të punimeve civile, në këto raste, duhet të arsyetohet, duke u dhënë palëve të interesuara mundësinë e shprehjes së mendimit brenda një periudhe të arsyeshme kohore, por jo më pak se 15 ditë.

7. Rregullat për shpërndarjen e kostove të lidhura me koordinimin e punimeve civile miratohen me vendim të Këshillit të Ministrave, me propozimin e ministrit përgjegjës, sipas llojit dhe kategorisë së punimeve, në përputhje me parimet e transparencës, proporcionalitetit dhe orientimit në kosto.

Neni 16

Transparenca e punimeve civile të planifikuara

1. Me qëllim koordinimin e punimeve civile, sipas nenit 15, të këtij ligji, çdo operator i rrjetit bën të disponueshëm, kundrejt kërkesës me shkrim të një sipërmarrësi të rrjeteve të komunikimeve elektronike publike të shpejtësisë së lartë, informacionin minimal lidhur me punimet civile të planifikuara ose në proces, kur ato lidhen me infrastrukturën e tij fizike, për të cilën është dhënë leja, kur procedura për dhënien e lejes është pezull ose kur aplikimi pranë autoriteteve kompetente për dhënien e lejeve do të bëhet brenda 6 muajve.

2. Informacioni minimal duhet të përmbajë:

a) vendndodhjen dhe llojin e punimeve;

b) elementet e rrjetit të përfshirë;

c) datën e parashikuar për fillimet e punimeve dhe kohëzgjatjen e tyre;

ç) pikën e kontaktit.

3. Kërkesa e një sipërmarrësi të rrjeteve të komunikimeve publike të shpejtësisë së lartë duhet

të specifikojë zonën, në të cilën do të zhvillohen elementet e rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë. Informacioni për elementet e rrjetit kufizohet në të dhënat e nevojshme, për qëllim të koordinimit të punimeve civile, pa cenuar konfidencialitetin dhe sekretin tregtar të operatorit të rrjetit. Brenda 15 ditëve, nga data e marrjes së kërkesës me shkrim, operatorët e rrjetit duhet të sigurojnë informacionin e kërkuar, i cili duhet të përmbajë informacionin minimal, sipas pikës 2, të nenit 16, të këtij ligji, në kushte proporcionale, jodiskriminuese, transparente dhe në përputhje me legjislacionin në fuqi.

4. Operatorët e rrjetit mund të kufizojnë aksesin në informacionin minimal, për projektet e zhvillimit të rrjetit apo për punimet civile të lidhura me to, vetëm në rastet kur është e nevojshme për sigurinë dhe integritetin e rrjetit, sigurinë kombëtare, sigurinë e shëndetit publik, konfidencialitetin dhe sekretin tregtar.

5. Operatori i rrjetit bën të disponueshëm informacionin minimal të kërkuar nëpërmjet Pikës së Vetme të Informacionit.

6. Operatori i rrjetit refuzon kërkesën për informacionin, sipas pikës 2, të këtij neni, nëse:

a) ka bërë publik, në format elektronik, informacionin e kërkuar;

b) aksesin në këtë informacion është siguruar nëpërmjet Pikës së Vetme të Informacionit;

c) cenon sigurinë dhe integritetin e rrjetit.

7. Parashikimet e pikës 6, të nenit 15, të këtij ligji, për rastet përjashtimore, aplikohen edhe për detyrimet e parashikuara në këtë nen.

Neni 17

Ndërtimi i infrastrukturës publike

1. Çdo organ shtetëror ose ent publik, që parashikon të kryejë punime ndërtimi ose gërmimi në infrastrukturën e transportit publik, 90 ditë përpara datës së planifikuar për fillimin e punimeve, bën publike projektet, në përputhje me legjislacionin në fuqi për të drejtën e informimit, nëpërmjet faqes zyrtare të internetit dhe Pikës së Vetme të Informacionit, në sistemin e përqendruar të informacionit, duke specifikuar afatin, brenda të cilit sipërmarrësit e interesuar mund të paraqesin kërkesë për të përfituar të drejtën e kalimit në këtë sipërfaqe ose për koordinimin e punimeve civile, me qëllim:

a) ndërtimin e tubacioneve kabllore;

b) aksesin në tubacionet kabllore ekzistuese;

c) shtrirjen e linjave të komunikimeve elektronike.

2. Nëse sipërmarrësi paraqet kërkesë për dhënien e të drejtës së kalimit brenda afatit të njoftuar, sipas pikës 1, të këtij neni, atëherë zbatohen rregullat e këtij ligji për të drejtën e kalimit në pronën e shtetit.

3. Në çdo rast, planifikimet e ndërtimeve të reja në infrastrukturën e transportit publik duhet të shoqërohen me parashikime për ndërtimin e tubacioneve kabllore për rrjetet e komunikimit elektronik. Përfshirja e parashikimeve të hapësirave të nevojshme për ndërtimin e tubacioneve kabllore në ndërtimin e infrastrukturës së transportit publik u nënshtrohet rregullave dhe procedurave të ligjit në fuqi për planifikimin dhe zhvillimin e territorit, si dhe akteve nënligjore në zbatim të tij. Organet kompetente, sipas legjislacionit në fuqi për planifikimin dhe zhvillimin e territorit, sigurojnë përmbushjen e detyrimit të përcaktuar në këtë pikë, duke bashkëpunuar, kur çmohet e nevojshme, edhe me autoritetin përgjegjës.

4. Organet kompetente, sipas legjislacionit në fuqi për planifikimin dhe zhvillimin e territorit, i përcjellin autoritetit përgjegjës informacion në lidhje me parashikimet e hapësirave të nevojshme për ndërtimin e tubacioneve kabllore, si dhe për ekzistencën e këtyre hapësirave, kur punimet kanë përfunduar, me qëllim publikimin e informacionit në Pikën e Vetme të Informacionit.

5. Mungesa e parashikimeve për hapësirat e nevojshme për ndërtimin e tubacioneve kabllore në ndërtimin e infrastrukturës së transportit publik, sipas pikës 4, të këtij neni, përbën shkak për mosfillimin e punimeve.

KREU VI

PROCEDURA E DHËNIES SË LEJEVE PËR PUNIME

Neni 18

Dhënia e lejeve

1. Informacioni në lidhje me kushtet dhe procedurat e aplikueshme për dhënien e lejeve për punimet civile, të nevojshme për zhvillimin e elementeve të rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë, ofrohet nëpërmjet zyrave me një ndalesë, sipas legjislacionit në fuqi për zhvillimin dhe planifikimin e territorit.

2. Procedurat për aplikimin dhe miratimin e lejeve për kryerjen e punimeve civile, të cilat janë të nevojshme për zhvillimin e elementeve të rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë, përcaktohen në legjislacionin për planifikimin dhe zhvillimin e territorit.

3. Autoritetet e planifikimit, kompetente për dhënien e lejeve, japin ose refuzojnë lejet brenda afateve kohore, në përputhje me legjislacionin për planifikimin dhe zhvillimin e territorit. Çdo refuzim duhet të arsyetohet, bazuar në kriteret e transparencës, objektivitetit, mosdiskriminimit dhe proporcionalitetit.

4. Çdo sipërmarrës i rrjeteve të komunikimeve elektronike publike, i cili ka pësuar dëme, si pasojë e mosrespektimit të afateve të zbatueshme, sipas pikës 3, të këtij neni, ka të drejtë të kërkojë kompensim për dëmin e shkaktuar, në përputhje me legjislacionin në fuqi.

5. Ndërtimi i rrjeteve të komunikimeve elektronike duhet të kryhet duke respektuar rregullat për kushtet teknike të miratuara nga AKEP-i.

Neni 19

Infrastruktura e detyrueshme për ndërtimet e reja

1. Ndërtimet e reja duhet të përmbajnë infrastrukturën dhe pajisjet e nevojshme për shtrirjen e rrjetit të komunikimeve elektronike dhe lidhjen e rrjetit të brendshëm të komunikimeve elektronike me rrjetin e jashtëm, deri në vendndodhjen e përdoruesit fundor. Ndërtimet e reja duhet të pajisen me infrastrukturë fizike deri në pikën fundore të përdoruesit, të gatshme për komunikime me shpejtësi të lartë.

2. Përfshirja e projekteve të infrastrukturës dhe pajisjeve të nevojshme për shtrirjen e rrjetit të komunikimeve elektronike dhe lidhjen e rrjetit të brendshëm me atë të jashtëm, u nënshtrohet rregullave dhe procedurave të legjislacionit në fuqi për planifikimin dhe zhvillimin e territorit dhe përbën kusht për miratimin e lejes së ndërtimit. Ky detyrim aplikohet dhe në rastet e miratimit të lejeve për punime të rikonstruksioneve, riparimeve, restaurimeve në një godinë biznesi apo banimi.

3. Projektimi dhe ndërtimi i infrastrukturës së komunikimeve elektronike duhet të përmbushë të gjitha kërkesat e ligjit për komunikimet elektronike dhe të sigurojë sekretin e komunikimeve, sigurinë,

si dhe mosndërhyrjen e infrastrukturave kablllore.

4. Çdo person fizik ose juridik, gjatë paraqitjes së kërkesës për kryerjen e punimeve të ndërtimit apo zhvillimit pranë autoriteteve kompetente, sipas legjislacionit në fuqi për planifikimin dhe zhvillimin e territorit, duhet të sigurojë që dokumentacioni i paraqitur të përfshijë edhe të dhëna për projektimin e pajisjes së ndërtimeve të reja me infrastrukturën dhe pajisjet e nevojshme për shtrirjen e rrjetit të komunikimeve elektronike.

5. Mosparaqitja e planit për infrastrukturën e rrjetit të komunikimeve elektronike, sipas përcaktimeve të këtij neni, përbën shkak për refuzimin e kërkesës për kryerjen e ndërtimit. Kërkesa e refuzuar për këtë shkak mund të riparohet me plotësimin e këtyre kërkesave.

Neni 20

Pika e aksesit për infrastrukturën në godinë

1. Autoriteti planifikues, në momentin e miratimit të lejes së ndërtimit, siguron që të gjitha ndërtesat shumëpërdorimshe, godina me shumë apartamente banimi ose struktura me disa biznese, të jenë të pajisura me pikë aksesit për infrastrukturën e rrjeteve të komunikimeve. I njëjti detyrim do të aplikohet në rastet e miratimit të lejeve të rikonstruksioneve, riparimeve apo rindërtimit, që kërkojnë leje ndërtimi, sipas legjislacionit në fuqi.

2. Me vendim të Këshillit të Ministrave, me propozimin e ministrit përgjegjës, mund të përcaktohen përjashtime nga detyrimet e parashikuara në pikën 1, të këtij neni, për kategoritë e ndërtesave, në banesa të veçanta, të vetme, ose për punime rinovuese të mëdha, në rastet kur përmbushja e këtyre detyrimeve nuk është proporcionale me kostot për individët ose bashkëpronarët, ose për lloje të ndërtesave të tilla, si: kategori të veçanta të monumenteve, ndërtesat historike, shtëpitë e pushimit, ndërtesat ushtarake, ndërtesa të tjera, të përdorura për qëllime të sigurisë kombëtare të përbashkët.

3. Përjashtimet e përcaktuara me vendim të Këshillit të Ministrave, sipas pikës 2, të këtij neni, duhet të jenë të arsyetuara dhe të konsultohen, paraprakisht, me palët e interesuara, të cilave u jepet mundësia për të dhënë mendimet e tyre për këto përjashtime, në përputhje me ligjin për njoftimin dhe konsultimin publik.

4. Rregullat dhe kërkesat për infrastrukturën e brendshme të godinave dhe të administrimit të pikës së aksesit në godinë, për rrjetet e komunikimeve elektronike, përcaktohen me vendim të Këshillit të Ministrave, me propozimin e ministrit përgjegjës.

Neni 21

Aksesi në infrastrukturën fizike të ndërtesave/godinave

1. Çdo sipërmarrës, sipas parashikimeve të nenit 20, të këtij ligji, ka të drejtë të ndërtojë, me shpenzimet e veta, rrjetin e tij deri në pikën e aksesit në infrastrukturën fizike në godinë.

2. Çdo sipërmarrës, sipas parashikimeve të nenit 20, të këtij ligji, ka të drejtën e aksesit në infrastrukturën fizike ekzistuese në godinë, me qëllim ofrimin e rrjetit me shpejtësi të lartë të komunikimeve elektronike, nëse publikimi është teknikisht i pamundur ose ekonomikisht joefiçent.

3. Çdo subjekt që administron pikën e aksesit dhe të infrastrukturës fizike të ndërtesës, sipas legjislacionit në fuqi për administrimin e bashkëpronësisë në ndërtesat e banimit, duhet të plotësojë kërkesat për akses në infrastrukturën fizike të ndërtesës, të bëra nga operatorët e rrjetit të komunikimeve publike, sipas termave dhe kushteve të drejta dhe jodiskriminuese, përfshirë, kur është e përshtatshme, edhe çmimin për përdorim. Termat dhe kushtet e të drejtës së përdorimit përcaktohen në marrëveshje ndërmjet palëve.

4. Nëse marrëveshja e aksesit, e përmendur në pikën 3, të këtij neni, nuk arrihet brenda 30 ditëve, nga data e kërkesës për akses, sipërmarrësi i komunikimeve elektronike ka të drejtë t'i drejtohet AKEP-it. Për zgjidhjen e mosmarrëveshjes AKEP-i bashkëpunon me ministrin dhe njësinë e qeverisjes vendore përkatëse, sipas legjislacionit në fuqi.

5. Në mungesë të infrastrukturës së gatshme në ndërtesë për shërbime me shpejtësi të lartë, çdo operator i rrjetit të komunikimeve publike ka të drejtë të ndërtojë rrjetin e tij deri në ambientet e përdoruesit, mbi bazën e një marrëveshjeje me të, me kusht që ndërtimi i rrjetit deri në pikën fundore të tij të ketë ndikim minimal në pronën private të palëve të treta.

6. Ky nen nuk cenon të drejtën e pronës së pronarit të ndërtesës, kur mbajtësi i një të drejte përdorimi të infrastrukturës apo pikës së aksesit

nuk është pronar i ndërtesës dhe nuk cenon të drejtat e pronës së palëve të tjera të treta, siç janë pronarët e tokës dhe pronarët e ndërtesës.

7. Për dëmet që mund të shkaktohen si rezultat i ushtrimit të të drejtave të parashikuara në këtë nen, pronari i tokës apo pronari i ndërtesës ka të drejtën për t'i kërkuar operatorit kompensim të përshtatshëm financiar, në përputhje me dispozitat e Kodit Civil dhe legjislacionit në fuqi.

8. Çdo veprim, nga ana e subjektit ndërtues në një godinë të re, apo e administratorit të godinës me bashkëpronësi, që kufizon të drejtën për akses, sipas parashikimeve të këtij neni, të një sipërmarrësi që ofron apo është i autorizuar të ofrojë rrjete dhe/ose shërbime të komunikimeve elektronike, apo të drejtën e çdo përdoruesi, banues në godinë, për të zgjedhur sipërmarrësin e komunikimeve elektronike, është i ndaluar.

KREU VII

TË DREJTAT E PRONËSISË

Neni 22

Të drejtat e pronësisë të sipërmarrësve të komunikimeve elektronike

1. Për ndërtimin e rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë sipërmarrësit mund të ushtrojnë një ose disa nga këto të drejta mbi pronën publike ose private:

a) të drejtën e kalimit;

b) të drejtën e përdorimit të përkohshëm;

c) të drejtën e shpronësimit, sipas legjislacionit për shpronësimet.

2. Në zonat natyrore të mbrojtura, të drejtat e parashikuara në pikën 1, të këtij neni, jepen me miratimin paraprak të autoritetit përgjegjës për mbrojtjen e mjedisit, në përputhje me legjislacionin në fuqi për zonat e mbrojtura. Për zonat që janë në administrim të njërive të qeverisjes vendore nevojitet miratimi paraprak i njësisë përkatëse vendore.

3. Kur ushtrohen të drejtat, sipas pikës 1, të këtij neni, dëmet e shkaktuara pronarit ose përdoruesit të pronës shërbyese i rimbursohen nga sipërmarrësi, në përputhje me Kodin Civil dhe legjislacionin për shpronësimet dhe marrjen në përdorim të përkohshëm të pasurisë, pronë private, për interes publik.

4. Në rastin e përfundimit të të drejtave të përcaktuara në pikën 1, të këtij neni, sipërmarrësi

është i detyruar të kthejë pronën e përdorur në gjendjen e mëparshme.

Neni 23

E drejta e kalimit

1. E drejta e kalimit për ndërtimin e rrjeteve të komunikimeve elektronike mbi pronën e të tretëve u jepet sipërmarrësve të komunikimeve elektronike bazuar në dispozitat e Kodit Civil të Republikës së Shqipërisë dhe legjislacionit në fuqi, duke garantuar përdorimin e pronës, në përputhje me standardet dhe rregullat e shfrytëzimit dhe të sigurimit teknik të rrjeteve të komunikimeve elektronike.

2. Në përputhje me të drejtën e kalimit, sipërmarrësi që ofron ose është i autorizuar të ofrojë rrjete të komunikimeve publike mund të kryejë, në pronën e të tretit, këto veprime:

a) të instalojë dhe të mbajë rrjetin e komunikimeve elektronike mbi tokë, nën tokë, mbi ujë apo nën ujë;

b) të ndërtojë dhe të mbajë struktura mbështetëse të linjave, pajisje ndërtuese dhe objekte të tjera të linjës, si dhe aksesore shtesë;

c) të vendosë linja kabllore në ndërtesa dhe struktura të tjera;

ç) të vërë në punë sistemet e listuara në shkronjat “a”, “b” e “c”, të kësaj pike;

d) të heqë pemët, shkurret, degët e tyre dhe rrënjët e ndodhura brenda zonës së sigurisë së rrjeteve të komunikimeve elektronike, të cilat cenojnë sigurinë e funksionimit të tyre, duke respektuar dispozitat e legjislacionit në fuqi për mbrojtjen e mjedisit.

3. Në rast se sipërmarrësi është pajisur me instrumentet e veçanta të lejeve dhe të kontrollit të zhvillimit, në përputhje me ligjin për planifikimin dhe zhvillimin e territorit, si dhe akteve nënligjore në zbatim të tij, atëherë e drejta e kalimit do të prezumohet e dhënë me këto instrumente dhe nuk do të aplikohet për leje kalimi të veçantë.

4. Procedurat për sigurimin e së drejtës së kalimit nuk aplikohen në rastet kur ajo cenon:

a) sigurinë dhe integritetin e rrjetit dhe të pronës;

b) sigurinë kombëtare;

c) sigurinë e shëndetit publik.

Neni 24

E drejta e përdorimit të përkohshëm

1. Rrjetet e komunikimeve elektronike, si dhe

strukturat mbështetëse të tyre mund të ndërtohen apo vendosen, të funksionojnë dhe të mirëmbahen, në pronën e të tretëve, në bazë të së drejtës së përdorimit të përkohshëm, sipas dispozitave të legjislacionit specifik në fuqi.

2. E drejta e përdorimit të përkohshëm rregullohet sipas legjislacionit për shpronësimet dhe marrjen në përdorim të përkohshëm të pasurisë, pronë private, për interes publik.

3. E drejta e përdorimit të përkohshëm nuk aplikohet në rastet kur ajo cenon:

a) sigurinë dhe integritetin e rrjetit dhe pronës;

b) sigurinë kombëtare;

c) sigurinë e shëndetit publik.

Neni 25

Rastet e kërkesës për shpronësim

1. Përveç sa parashikon ligji për shpronësimet dhe marrjen në përdorim të përkohshëm të pasurisë, pronë private, për interes publik, kërkesa për shpronësim, me qëllim ndërtimin e rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë në prona private, mund të bëhet nga sipërmarrësi vetëm në raste të domosdoshme, për projekte madhore dhe kur ndërtimi i rrjetit, për interes publik, nuk ka mundësi tjetër zhvillimi.

2. Nisja e procedurës së shpronësimit, me qëllim ndërtimin e rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë, mund të kërkohet vetëm nëse e drejta e kalimit, sipas nenit 23, të këtij ligji, pengon ose ndërpret, në mënyrë thelbësore, përdorimin e rregullt të pronës.

KREU VIII

SIGURIMI I SË DREJTËS SË KALIMIT

Seksioni 1

E drejta e kalimit në prona të shtetit Qeverisja vendore

Neni 26

Kompetencat e organeve të qeverisjes vendore

1. Bashkia është përgjegjëse për:

a) shqyrtimin e kërkesës dhe marrjen e vendimeve për pranimin ose refuzimin e dhënies së të drejtës së kalimit, kur rrjeti i komunikimeve elektronike shtrihet në prona të bashkisë;

b) mbikëqyrjen e ushtrimit të së drejtës së kalimit;

c) çdo çështje tjetër që lidhet me ndërtimin dhe mirëmbajtjen e rrjetit të komunikimeve elektronike në kompetencë të tyre, sipas legjislacionit në fuqi.

2. Bashkitë ushtrojnë veprimtarinë e tyre si autoritet kompetent për miratimin e së drejtës së kalimit dhe lejeve të ndërtimit, në përputhje me këtë ligj, aktet nënligjore të dala në bazë dhe në zbatim të këtij ligji, legjislacionit në fuqi për organet e vetëqeverisjes vendore dhe planifikimin e zhvillimit të territorit.

3. Në ushtrimin e veprimtarisë së tyre për dhënien e së drejtës së kalimit dhe/ose lejes së ndërtimit, bashkitë udhëhiqen nga parimet e objektivitetit, transparencës dhe mosdiskriminimit.

4. Rregullat e përgjithshme për procedurat e dhënies së të drejtës së kalimit miratohen me vendim të Këshillit të Ministrave, me propozimin e ministrit përgjegjës.

Neni 27

Veprimet paraprake të shqyrtimit të kërkesës

1. Kërkesa për të drejtë kalimi, e shoqëruar me dokumentacionin përkatës, depozitohet *on-line* ose pranë sportelit të shërbimit me një ndalesë, të ngritur pranë çdo njësie bazë të qeverisjes vendore, sipas parashikimeve të përcaktuara në legjislacionin për planifikimin dhe zhvillimin e territorit.

2. Autoriteti përgjegjës për shqyrtimin e kërkesës, brenda 5 ditëve nga paraqitja e saj, verifikon nëse dokumentacioni është i plotë dhe njofton aplikuesin, në rast se aplikimi nuk është i plotë.

Neni 28

Vendimi për miratimin e së drejtës së kalimit

1. Vendimi për miratimin e së drejtës së kalimit, i cili duhet të jetë i arsyetuar, merret nga autoriteti përgjegjës, sipas kushteve dhe afateve të parashikuara në legjislacionin për organet e vetëqeverisjes vendore.

2. Në rast refuzimi të miratimit të së drejtës së kalimit, vendimi duhet të jetë i arsyetuar.

3. Kundër vendimit për refuzimin e së drejtës së kalimit, aplikuesi ka të drejtë të ankohet pranë gjykatës administrative kompetente, në territorin e njësisë vendore përkatëse, sipas legjislacionit në fuqi.

Neni 29

Miratimi i heshtur i së drejtës së kalimit

Nëse miratimi i së drejtës së kalimit nuk është

dhënë brenda afatit të parashikuar në nenin 28, të këtij ligji, miratimi konsiderohet i pranuar në heshtje, sipas parashikimeve në Kodin e Procedurave Administrative.

Neni 30

Lehtësimi i procedurave

1. Në rastin e aplikimit për ndërtimin e një rrjeti të ri, që shtrihet në pronën e vetëqeverisjes vendore, aplikimi për të drejtën e kalimit dhe për marrjen e lejes së ndërtimit të rrjetit apo të elementeve të tij do të konsiderohen njëherazi.

2. Bashkia publikon rregullat dhe procedurat për aplikimin e së drejtës së kalimit për rrjetet e komunikimeve elektronike, si dhe për lejet e ndërtimit.

3. Rregullat duhet të jetë objektive, transparente, jodiskriminuese, që garantojnë trajtimin e barabartë të sipërmarrësve dhe respektimin e parimeve të konkurrencës.

Seksioni 2

Qeverisja qendrore

Neni 31

Kërkesa për të drejtën e kalimit

1. Kërkesa për të drejtën e kalimit paraqitet pranë entit pronar të rrugës, kur rrjeti do të shtrihet në rrugët shtetërore, apo pranë autoritetit përkatës, që përfaqëson pronarin e pronës shtetërore, kur rrjeti apo pjesë të tij vendosen në godina prona të shtetit, sipas rastit.

2. Autoriteti është organi përgjegjës për:

a) shqyrtimin e kërkesës dhe marrjen e vendimeve për pranimin ose refuzimin e dhënies së të drejtës së kalimit;

b) zgjidhjen e mosmarrëveshjeve, në lidhje me të drejtat e kalimit, si dhe shuarjes së parakohshme të tyre;

c) mbikëqyrjen e ushtrimit të së drejtës së kalimit;

ç) zbatimin e kuadrit rregullator të vendosur nga ky ligj, të akteve nënligjore të dala në bazë ose në zbatim të tij dhe politikave të zhvillimit, të përcaktuara nga Këshilli i Ministrave, si dhe propozimin e legjislacionit që lidhet me to;

d) çdo çështje tjetër, sipas parashikimit të këtij ligji dhe legjislacionit në fuqi.

3. Me marrjen e kërkesës për të drejtën e kalimit, autoriteti ia kalon atë për shqyrtim

strukturës përgjegjëse, e cila, brenda 5 ditëve, përgatit dosjen e plotë, me materialet që i bashkëlidhen kërkesës, përgatit një relacion shpjegues për kërkesën, si dhe për plotësimin e kriterëve ligjore për përfitimin e së drejtës së kalimit dhe ia përcjell ato titullarit të autoritetit.

4. Në ushtrimin e veprimtarisë së tij, autoriteti udhëhiqet nga parimet e objektivitetit, transparencës dhe mosdiskriminimit. Autoriteti kthen përgjigje për miratimin apo refuzimin e kërkesës jo më vonë se 30 ditë nga paraqitja e saj.

5. Në rast refuzimi të kërkesës, autoriteti duhet të japë një vendim të arsyetuar për shkaqet e refuzimit.

6. Për vendimin e autoritetit, sipërmarrësi ka të drejtë t'i drejtohet ministrit, për të ushtruar të drejtat e parashikuara në nenin 22 të këtij ligji.

Seksioni 3

E drejta e kalimit në prona private

Neni 32

Rregulla të përgjithshme

1. Sipërmarrësi ka të drejtën të ushtrojë të drejtën e kalimit në prona private, sipas legjislacionit në fuqi, me përjashtim të rasteve kur:

a) cenohet interesi publik;

b) përdorimi i pronës, sipas destinimit, nuk mund të realizohet ose është lehtësisht i kufizuar në mënyrë të qëndrueshme nga një përdorim i tillë;

c) ekziston një e drejtë kalimi mbi pronën, e cila ushtrohet nga një sipërmarrës tjetër, dhe përdorimi i përbashkët i pronës nuk është i mundur ose i praktikueshëm, apo sipërmarrësi, që është duke e ushtruar të drejtën e kalimit, nuk ka detyrimin për të lejuar përdorimin e përbashkët;

ç) nga ushtrimi i së drejtës së kalimit cenohen karakteristikat dhe vlerat unike të pronës.

2. E drejta e kalimit nga pronari i pronës shërbyese duhet të ofrohet në kushte të barabarta, transparente dhe jodiskriminuese.

3. Nëse ekzistojnë rrjete të tjera të infrastrukturës në pronën shërbyese, sipërmarrësi duhet të garantojë moscenimin e tyre. Çdo dëmtim, i shkaktuar nga ushtrimi i së drejtës së kalimit, zhdëmtohet nga sipërmarrësi apo operatori i rrjetit që e ka shkaktuar.

Neni 33

Fitimi i së drejtës së kalimit me marrëveshje

1. E drejta e kalimit në prona private përfitohet në marrëveshje me pronarin e pronës.

2. Sipërmarrësi, i cili në ushtrim të së drejtës së kalimit, ka të drejtën të ndërtojë rrjetin e komunikimeve elektronike, duhet të njoftojë, me shkrim, pronarin e pronës, në lidhje me ndërtimet e planifikuara, si dhe të lidhë marrëveshje me të.

3. Në momentin e propozimit për të lidhur marrëveshjen, sipërmarrësi i njofton pronarit llojin e punimeve që do të kryhen, duke përfshirë edhe projektin për realizimin e këtyre punimeve.

Neni 34

Zgjidhja e mosmarrëveshjeve për të drejtën e kalimit në pronë private

Mosmarrëveshjet ndërmjet palëve, që lindin nga hyrja në marrëdhënie me njëri-tjetrin, për shkak të ushtrimit të së drejtës së kalimit në pronë private për ndërtimin e rrjeteve të komunikimeve elektronike, zgjidhen me ndërmjetësim, sipas legjislacionit në fuqi për ndërmjetësimin, apo në gjykatë, në përputhje me legjislacionin në fuqi.

Neni 35

Tarifat e zbatueshme

1. Ushtrimi i së drejtës së kalimit në prona të shtetit i nënshtrohet pagesës së tarifës vjetore të zbatuar mbi sipërfaqen ku ushtrohet e drejta e kalimit.

2. Në vendimin e autoritetit përgjegjës për miratimin e së drejtës së kalimit përcaktohet edhe masa konkrete e tarifës, mënyra dhe afati i pagimit të saj. Tarifa për vitin e parë të fitimit të së drejtës së kalimit përcaktohet në proporcion me kohën vjetore të ushtrimit të kësaj të drejte.

3. Masa e tarifës për njësi të sipërfaqes, rregullat për mënyrën dhe afatin e pagimit si dhe përcaktimet mbi masën e tarifës së vitit të parë në kohën e fitimit të së drejtës së kalimit, në raport me vitin financiar, përcaktohen me vendim të Këshillit të Ministrave, me bashkëpropozimin e Ministrit të Financave dhe ministrit përgjegjës për komunikimet elektronike.

4. Të ardhurat nga këto tarifa për të drejtën e kalimit që ushtrohet në pronën shtetërore derdhen, plotësisht, në Buxhetin e Shtetit.

KREU IX MASAT ADMINISTRATIVE

Neni 36 Gjobat

1. Shkeljet e mëposhtme, kur nuk përbëjnë vepër penale përbëjnë kundërvajtje administrative dhe dënohen me gjobë si më poshtë:

a) kur operatori i rrjetit refuzon kërkesën për akses në infrastrukturën e tij, me qëllim ndërtimin e elementeve të rrjeteve të komunikimeve elektronike me shpejtësi të lartë, në kundërshtim me parashikimet e këtij ligji, në vlerën nga 100 000 deri në 200 000 lekë;

b) kur operatori i rrjetit nuk siguron informacionin minimal për infrastrukturën fizike të tij, sipas parashikimeve të neneve 8 e 9, të këtij ligji, në vlerën nga 200 000 deri në 400 000 lekë;

c) kur sipërmarrësi nuk përmbush detyrimin për krijimin e regjistrit me informacionin përkatës, sipas parashikimeve të nenit 11, të këtij ligji, në vlerën nga 200 000 deri në 400 000 lekë;

ç) kur operatori i rrjetit nuk përmbush detyrimet që lidhen me koordinimin e punimeve civile, sipas nenit 16, të këtij ligji, në vlerën nga 300 000 deri në 500 000 lekë;

d) kur nuk përmbushen detyrimet që rrjedhin nga parashikimet e pikave 3 dhe 8, të nenit 21, të këtij ligji, në vlerën nga 100 000 deri në 500 000 lekë;

dh) kur nuk përmbushen detyrimet që rrjedhin nga parashikimet e pikave 1, 2 dhe 3, të nenit 39, të këtij ligji, në vlerën nga 100 000 deri në 500 000 lekë.

2. Në vendosjen e gjobave, sipas këtij neni, do të merren parasysh:

a) faktimi i shkeljes;

b) rëndësia dhe kohëzgjatja e kundërvajtjes;

c) rrethanat e kryerjes së kundërvajtjes;

ç) nëse kundërvajtësi rezulton i dënuar administrativisht edhe më parë;

d) pasojat që kanë ardhur nga veprimi apo mosveprimi.

3. Gjopa është titull ekzekutiv, që vendoset nga autoriteti përgjegjës, i cili mbikëqyr veprimtarinë e subjektit që kryen shkeljen. Si rregull, për të njëjtën shkelje administrative nuk mund të aplikohet më shumë se një gjobë. Gjopat duhet të jenë efektive, proporcionale dhe të arsyetuara. Gjopa mblihet nga autoriteti që e vendos atë dhe derdhet në Buxhetin e Shtetit.

4. Procedura e konstatimit, vendosjes dhe e ekzekutimit të gjobave bëhet në përputhje me legjislacionin në fuqi për kundërvajtjet administrative.

Neni 37 Ankimi

1. Kundër dënimit me gjobë, sipas këtij ligji, bëhet ankimi, fillimisht tek autoriteti që e ka vendosur gjobën, brenda 15 ditëve nga data e dhënies së saj.

2. Kundër vendimeve të autoritetit, sipas pikës 1, të këtij neni, mund të bëhet ankimi në gjykatën përkatëse, brenda 30 ditëve nga marrja e vendimit.

KREU X DISPOZITA TË FUNDIT DHE KALIMTARE

Neni 38 Aktet nënligjore

1. Ngarkohet Këshilli i Ministrave për nxjerrjen e akteve nënligjore në zbatim të neneve 7, pika 6; 9, pika 7; 15, pika 7; 20, pikat 2 e 4; 26, pika 4, dhe 35, pika 3, të këtij ligji, brenda gjashtë muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji.

2. Ngarkohen bashkitë të miratojnë rregullat, sipas nenit 30, të këtij ligji, për të drejtën e kalimit, tre muaj nga hyrja në fuqi e këtij ligji.

Neni 39 Dispozita kalimtare

1. Të gjithë sipërmarrësit e komunikimeve elektronike, që aktualisht ushtrojnë të drejta kalimi në pronë të shtetit ose në pronë private, brenda 6 muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, të paraqesin pranë AKEP-it informacion të plotë për infrastrukturën e zotëruar dhe rrjetet e ndërtuara.

2. Të gjithë sipërmarrësit, që kanë ndërtuar rrjete të komunikimeve elektronike në prona të shtetit apo private, brenda një viti nga hyrja në fuqi e këtij ligji, të regjistrojnë të drejtën e kalimit në regjistrin e pasurive të paluajtshme, sipas legjislacionit në fuqi.

3. Autoritetet përgjegjëse, brenda 3 muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, të marrin masa për përcaktimin e strukturës përgjegjëse për të drejtën e kalimit dhe për miratimin e publikimin e rregullave përkatëse.

Neni 40

Sistemimi i rrjeteve kabllore ajrore ekzistuese

1. Me qëllim minimizimin e gërmimeve dhe punimeve civile në shtrimin e infrastrukturës së komunikimeve elektronike, sistemimi i rrjeteve kabllore ajrore ekzistuese të komunikimeve elektronike në zonat urbane do të kryhet me parimin “Gërmo një herë”, sipas këtyre mënyrave:

a) përdorimit të tubacioneve ekzistuese të bashkisë kundrejt pagesës dhe pajisjes së sipërmarrësve me të drejtën e kalimit;

b) shtrirjes së tubacioneve të reja nga bashkitë, sipas planeve të investimit dhe pajisjes së sipërmarrësve me të drejtën e kalimit nga bashkitë, kundrejt pagesës;

c) investimit të sipërmarrësve për ndërtimin e tubacioneve në zonat e pambuluara nga bashkitë ose nga rrjetet ekzistuese.

2. Brenda gjashtë muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, bashkia publikon situatën e tubacioneve, si dhe planet e investimeve për tubacione që shërbejnë për sistemimin e rrjeteve kabllore ajrore të komunikimeve elektronike.

3. Brenda gjashtë muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, në zonat ku ekzistojnë tubacione, bashkia pajis sipërmarrësit me të drejtë kalimi për sistemimin e rrjeteve ekzistuese kabllore lokale në tubacionet nëntokësore të saj, kundrejt pagesës.

4. Në rastet kur tubacionet mungojnë apo plani i investimeve nuk parashikon kryerjen e investimeve për tubacione të reja në dy vitet e ardhshme, bashkia pajis sipërmarrësit me leje për fillimin e punimeve për shtrirjen e tubacioneve nëntokësore me parimin “Gërmo një herë”.

5. Leja, sipas pikës 4, të këtij neni, i jepet një grupimi operatorësh të rrjeteve dhe/ose një operatori, në raste të justifikuara, kur ajo çon në sistemimin e plotë të rrjeteve kabllore ajrore ekzistuese të komunikimeve elektronike në zonat urbane dhe kundrejt detyrimit për bashkëpërdorim të infrastrukturës e koordinim të punimeve civile.

6. Leja përcakton afatën maksimal për kryerjen e punimeve, në çdo rast, jo më shumë se 12 muaj.

Neni 41

Krijimi i Pikës së Vetme të Informacionit

1. Zbatimi i pikës 7, të nenit 9, të këtij ligji, për rrjetet e infrastrukturës në nivel kombëtar, fillon një vit pas hyrjes në fuqi të këtij ligji.

2. Sistemi i përqendruar i informacionit për rrjetet e komunikimeve elektronike, i krijuar nga AKEP-i, duhet të përputhet me kërkesat e këtij ligji brenda një viti, nga hyrja në fuqi e tij.

Neni 42

Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miratuar në datën 24.11.2016

Shpallur me dekretin nr. 9885, datë 6.12.2016 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bujar Nishani

LIGJ**Nr. 121/2016**

**PËR SHËRBIMET E KUJDESIT
SHOQËROR NË REPUBLIKËN E
SHQIPËRISË**

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83, pika 1, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI

I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

PJESA E PARË

DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

KREU I

FUSHA E ZBATIMIT

Neni 1

Qëllimi i ligjit

Ky ligj ka si qëllim përcaktimin e rregullave për sigurimin dhe ofrimin e shërbimeve të kujdesit shoqëror, të cilat ndihmojnë në mirëqenien dhe përfshirjen shoqërore të individëve e të familjeve që kanë nevojë për kujdes shoqëror.

Neni 2

Fusha e zbatimit

Ky ligj përcakton:

a) llojet e përfitimeve dhe lehtësive, individët dhe grupet e individëve që përmbushin kushtet për të përfituar, si dhe procedurat e kërimit e të përfitimit të të drejtave të shërbimeve të kujdesit shoqëror;

b) rolin dhe përgjegjësitë e organeve publike dhe jopublike të ngarkuara me zbatimin e tij.

Neni 3 Përkufizime

Në këtë ligj termat e mëposhtëm kanë këto kuptime:

1. “Shërbime të kujdesit shoqëror” është një sistem i integruar dhe i organizuar përfitimesh dhe lehtësish, të cilat ofrohen nga profesionistë të fushave përkatëse të subjekteve publike ose jopublike, me qëllim sigurimin e mirëqenies, pavarësisë dhe përfshirjes shoqërore të individëve e të familjeve që kanë nevojë për kujdes shoqëror.

2. “Shërbime rezidenciale” janë shërbime të kujdesit njëzetekatërorësh dhe afatgjatë për individë në nevojë (fëmijë ose të rritur), të ofruara në qendrat rezidenciale, publike dhe jopublike.

3. “Shërbime komunitare” janë shërbime që ofrohen në qendra komunitare lokale ose në mjedise të tjera, si shërbimet e kujdesit ditor apo të zëvendësimit të përkohshëm të kujdestarit për të gjitha kategoritë e përfituesve të shërbimeve të kujdesit shoqëror.

4. “Shërbime parashoqërore” janë shërbime që përfshijnë informimin e përfituesve të shërbimeve të kujdesit shoqëror nga ofruesit e shërbimeve, ndihmën për përfituesit në përcaktimin e nevojave të tyre, vlerësimin fillestar, mbështetjen dhe ndihmën për zgjedhjen që u përshtatet nevojave të përfituesit në sistemin e shërbimeve shoqërore.

5. “Shërbime në familje” janë shërbime të kujdesit shoqëror që ofrohen në familje për kategoritë në nevojë, që e kanë të pamundur të marrin shërbime komunitare, ditore dhe rezidenciale.

6. “Shërbime të specializuara” janë shërbimet e ofruara nga profesionistë të profilizuar në specialitete të ndryshme. Këto shërbime ofrohen në nivel qarku/rajonar dhe bashkie për fëmijët me çrregulime pervazive të zhvillimit, prapambetje mendore, çrregullime në komunikim, në nevojë për aftësim fizik, fëmijët e abuzuar seksualisht, fëmijët në konflikt me ligjin, si dhe gratë e vajzat e abuzuara, të dhunuara apo të trafikuar, si dhe të gjitha kategoritë që kanë nevojë për shërbime të tilla.

7. “Shërbimi i këshillimit me telefon ose *on-line*” është shërbimi i ofruar nëpërmjet linjës telefonike 24 orë në 7 ditë të javës, për mbështetjen,

këshillimin në krizë dhe referimin e rasteve të dhunës në familje dhe mbrojtjes së fëmijëve, sipas protokollove të hartuara dhe të miratuara.

8. “Përfitues i shërbimeve të kujdesit shoqëror” është subjekti, individi ose familja që përmbush kushtet për të përfituar të drejtat nga shërbimi shoqëror.

9. “Fëmijë” është çdo individ deri në moshën 18 vjeç.

10. “Fëmijë në nevojë për mbrojtje të veçantë” është individ deri në moshën 18 vjeç, i cili mund të jetë viktimë e abuzimit, neglizhencës, shfrytëzimit, trafikimit, diskriminimit, dhunës, braktisjes apo i një veprimtarie kriminale, si dhe individ nën 18 vjeç, i cili ka kryer ose akuzohet se ka kryer një vepër penale.

11. “Person me aftësi të kufizuar” është individ, fëmijë ose i rritur, me dëmtime fizike, mendore, intelektuale apo shqisore afatgjata, të cilat në ndërveprim me barriera të ndryshme mund të pengojnë pjesëmarrjen e tij të plotë dhe efektive në shoqëri njësoj si pjesa tjetër e shoqërisë.

12. “Viktima të dhunës” janë të gjithë individët, grupet e individëve apo familjet, të cilat janë viktima dhe/ose viktima të mundshme të dhunës, përfshirë dhunën në familje ose abuzimet, sipas legjislacionit në fuqi.

13. “Viktimë e trafikimit” është personi fizik që është objekt i trafikimit të qenieve njerëzore, sipas përkufizimit të shkronjës “e”, të nenit 4, të ligjit nr. 9642, datë 20.11.2006, “Për ratifikimin e konventës së Këshillit të Europës “Për masat kundër trafikimit të qenieve njerëzore””.

14. “Situatë emergjence” është një situatë kritike, e përkohshme ose jo, e shkaktuar nga faktorë shoqërorë, që sjellin apo mund të sjellin dëme të menjëhershme, të rënda ose që dëmtojnë seriozisht jetën, shëndetin apo mirëqenien e individit në rast se nuk merren masa urgjente dhe ndaluese.

15. “Procedurë administrative”, “Akt administrativ”, “Kompetenca administrative”, “Organ publik”, “Palë” kanë kuptimin e dhënë në Kodin e Procedurave Administrative.

16. “Kujdestar” është individ që ofron shërbime kujdestarie për të miturit sipas përcaktimeve në Kodin e Familjes.

17. “Familje kujdestare” është një familje alternative, e vendosur nga gjykata për t'i ofruar fëmijës një mjedis familjar, kushte për mirëritje,

përkujdesje fizike dhe mbështetje emocionale sipas përcaktimeve të Kodit të Familjes.

18. “Ndhmës personal” është individ i zgjedhur dhe i udhëzuar nga një person me aftësi të kufizuara për ta ndihmuar këtë të fundit të kapërcejë pengesat në jetën e përditshme, sipas përcaktimeve në legjislacionin në fuqi për përfshirjen dhe aksesueshmërinë e personave me aftësi të kufizuara.

19. “Diskriminimi” është çdo dallim, përjashtim, kufizim apo preferencë, bazuar në gjininë, racën, ngjyrën, etninë, gjuhën, identitetin gjinor, orientimin seksual, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predis-pozicione gjenetike, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose në çdo shkak tjetër, që ka si qëllim apo pasojë pengesën ose bërjen e pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe me ligjet në fuqi.

20. “Person i vetëm” është individ i cili nuk ka një familje ose që jeton i vetëm.

21. “Prind i vetëm” është prindi i/e cili/a nuk është martuar ose që kujdeset i/e vetëm/me për fëmijën/ët e tij/saj.

22. “Person mbi moshë pune” është individ që, në çastin e vlerësimit të kriterëve për përfitimin e shërbimit shoqëror, është mbi moshën e përcaktuar të punës për atë vit, sipas legjislacionit në fuqi për sigurimet shoqërore.

23. “Njësi të qeverisjes vendore” janë bashkitë dhe qarqet, sipas përcaktimit në legjislacionin në fuqi për ndarjen administrativo-territoriale të njësive të qeverisjes vendore.

24. “Punonjës social i njësive të qeverisjes vendore” është profesionisti, sipas legjislacionit përkatës në fuqi, në njësitë e vlerësimit të nevojave dhe referimit të rasteve, që do të jetë përgjegjës për identifikimin e nevojave, referimin, menaxhimin dhe ndjekjen në vazhdim të rasteve.

25. “Menaxhim i rastit” është sigurimi dhe bashkërendimi i referimit të individëve në nevojë për kujdes shoqëror në të gjithë procesin e ofrimit të shërbimit, sa herë që të jetë e nevojshme, deri në integrimin e plotë të tyre.

26. “Subjekt jopublik, ofrues i shërbimeve shoqërore” është çdo ofrues jopublik i licencuar për ofrimin e shërbimeve të kujdesit shoqëror, nga autoriteti përgjegjës, sipas legjislacionit në fuqi për licencimin.

27. “Regjistri Elektronik Kombëtar” është baza elektronike e të dhënave të përfituesve, subjekteve ofruese, institucioneve përgjegjëse, llojit dhe kohëzgjatjes së shërbimeve të kujdesit shoqëror.

28. “Punonjës i shërbimeve sociale” është i punësuar në shërbim të kategorive përfituese të shërbimeve të kujdesit shoqëror, si pjesë e sistemit publik dhe jopublik të ofrimit të shërbimeve të kujdesit shoqëror.

29. “Tarifat e shërbimeve të kujdesit shoqëror” janë tarifat që vendosen me vendim të këshillit bashkiak në përputhje me kriteret e miratuara me vendim të Këshillit të Ministrave, sipas llojit të shërbimit dhe mënyrës së përcaktimit të tyre.

KREU II PARIME TË VEÇANTA

Neni 4 Parimet

Shërbimet shoqërore administrohen në bazë të parimeve universale në fushën e mbrojtjes së të drejtave të njeriut dhe në mënyrë të veçantë në bazë të këtyre parimeve themelore:

a) Parimi i universalitetit. Shërbimet e kujdesit shoqëror janë krijuar, funksionojnë dhe mbikëqyren bazuar në një sistem rregullash ligjore që ofrojnë garanci të mjaftueshme për t'u zbatuar në mënyrë të njëjtë për përfituesit që ndodhen në të njëjtat kushte.

b) Parimi i drejtësisë sociale. Çdokush ka detyrim të sigurojë kushtet bazë të jetesës për veten dhe personat, për të cilët ka detyrim ligjor t'i mbështesë dhe çdokush ka detyrim të kontribuojë me punën, të ardhurat dhe pasuritë e tij/saj për reduktimin e gjendjes së varfërisë së tij/saj apo të anëtarëve të familjes, veçanërisht fëmijëve dhe anëtarëve të tjerë që nuk janë në gjendje të kujdesen për veten e tyre.

c) Parimi i subsidiaritetit. Shërbimet e kujdesit shoqëror ofrohen sa më pranë qytetarëve dhe për sa është e mundur nga strukturat vendore.

ç) Parimi i mbështetjes shoqërore. Subjektet, të cilat përmbushin kushtet për të përfutur nga shërbimet e kujdesit shoqëror, kanë të drejtën e

përdorimit të tyre në mënyrën e përcaktuar me ligj dhe për aq kohë sa janë në kushtet e vështirësisë e të pamundësisë.

d) Parimi i deinstitutionalizimit. Shërbimet e kujdesit shoqëror sigurohen dhe ofrohen, për aq sa është e mundur, pranë familjes ose komunitetit të përfituesit të shërbimit, me qëllim sigurimin e mirëqenies shoqërore dhe përdorimin me efikasitet të fondeve.

dh) Parimi i partneritetit. Funksionimi i sistemit të shërbimeve shoqërore bazohet në një bashkëpunim të ngushtë midis qeverisjes qendrore dhe vendore, si financues kryesorë të shërbimeve shoqërore me organizatat jofitimprurëse dhe subjektet e tjera jopublike, që kanë në objekt të veprimtarisë së tyre ofrimin e shërbimeve shoqërore për individët dhe familjet që kanë nevojë për kujdes shoqëror.

e) Parimi i respektimit të të drejtave të njeriut dhe integritetit të përfituesit. Ofrimi i shërbimeve të kujdesit shoqëror bazohet në respektimin e të drejtave të njeriut, integritetit të individit, besimit fetar dhe formimin e gjithanshëm të tij.

ë) Parimi i mosdiskriminimit. Ndalohet çdo formë e diskriminimit të përfituesit të shërbimeve të kujdesit shoqëror, bazuar në shkaqet e përmendura në legjislacionin në fuqi për mbrojtjen nga diskriminimi.

f) Parimi i konfidencialitetit dhe mbrojtjes së të dhënave personale. Të dhënat personale të individit, që trajtohet me shërbime të kujdesit shoqëror, janë konfidenciale dhe mbrohen e përpunohen sipas ligjit në fuqi për mbrojtjen e të dhënave personale. Punonjësi social, si dhe çdo person tjetër i angazhuar në ofrimin e shërbimeve të kujdesit shoqëror ruan konfidencialitetin e të dhënave personale të individit, subjekt të këtij ligji, për të cilat ka marrë dijeni si pasojë e funksionit apo detyrës që kryen. Detyrimi për ruajtjen e konfidencialitetit shtrihet edhe pas përfundimit të marrëdhënies së punës, funksionit apo detyrës.

PJESA E DYTË
KATEGORITË E SUBJEKTEVE
PËR FITUESE DHE LLOJET
E SHËRBIMEVE TË KUJDESIT
SHOQËROR

KREU I
SUBJEKTET QË GËZOJNË TË DREJTËN
E PËRDORIMIT
TË SHËRBIMEVE TË KUJDESIT
SHOQËROR

Neni 5

Kategoritë e përfituesve të shërbimeve të kujdesit shoqëror

1. Të drejtën për të përdorur shërbimet e kujdesit shoqëror e kanë individë ose familje që nuk kanë mjetet minimale të jetesës dhe nuk janë në gjendje që t'i sigurojnë ato me punë apo të ardhura nga pronat ose burime të tjera, si dhe të gjithë individët që janë në pamundësi për të plotësuar nevojat e tyre të jetesës, vetë ose me ndihmën e anëtarëve të familjes, për shkak të kushteve personale dhe sociale.

2. Shërbimet e kujdesit shoqëror përdoren nga shtetasit shqiptarë me banim në Republikën e Shqipërisë.

3. Shërbimet e kujdesit shoqëror përdoren edhe nga shtetasit e huaj, personat pa shtetësi dhe refugjatët, por me banim në Republikën e Shqipërisë.

4. Personat, të cilët kanë fituar statusin e refugjatit dhe të mbrojtjes plotësuese në Republikën e Shqipërisë, gëzojnë të drejtën e kujdesit shoqëror njësoj si shtetasit shqiptarë, bazuar në dokumentacionin përkatës, të përgatitur për këtë qëllim nga autoriteti përgjegjës për azilin dhe refugjatët, sipas legjislacionit në fuqi për azilin.

Neni 6

Përfituesit e shërbimeve të kujdesit shoqëror

1. Përfituesit e shërbimeve të kujdesit shoqëror përfshijnë këto grupe shoqërore:

a) familjet dhe çdo fëmijë, si dhe fëmijën që gëzon mbrojtje ndërkombëtare në Republikën e Shqipërisë, sipas legjislacionit në fuqi për azilin;

b) personat me aftësi të kufizuara;

c) të rriturit, me probleme sociale, viktimat e dhunës, trafikimit, varësisë së provuar ndaj drogës e alkoolit;

c) vajzat shtatzëna apo prindi i vetëm i një fëmije deri në moshën njëvjeçare;

d) të miturit dhe të rinjtë në konflikt me ligjin, që kanë përfunduar periudhën e dënimit dhe kanë nevojë për shërbime të kujdesit shoqëror, me qëllim riintegrimin në shoqëri, si dhe ata që gëzojnë mbrojtje ndërkombëtare me vendim të autoritetit përgjegjës për azilin dhe refugjatët në Republikën e Shqipërisë;

dh) të moshuarit në nevojë.

2. Individit, i cili nuk përfshihet te përfutuesit e shërbimeve të kujdesit shoqëror, sipas pikës 1, të këtij neni, ka të drejtë, kundrejt tarifave përkatëse, të kërkojë sistemim të përkohshëm në institucionet e ofrimit të shërbimit, qofshin këto rezidenciale apo komunitare, sipas kushteve të përcaktuara në këtë ligj, deri në mbarimin e rrethanave të veçanta për të cilat ka kërkuar shërbimin.

Neni 7

Kategoritë që nuk përfitojnë shërbime të kujdesit shoqëror

Nuk përfitojnë shërbime të kujdesit shoqëror kategoritë e mëposhtme:

- a) shtetasit shqiptarë që banojnë jashtë vendit;
- b) azilkërkuesit, të cilët nuk kanë marrë statusin e azilit;
- c) shtetasit shqiptarë, shtetasit e huaj ose personat pa shtetësi, të cilët kanë nevojë për ndihmë emergjente, si pasojë e fatkeqësive natyrore dhe luftërave;
- ç) personat që vuajnë dënim me heqje lirie, me vendim të formës së prerë të gjykatës.

KREU II

SHËRBIMET E KUJDESIT SHOQËROR DHE MËNYRAT E OFRIMIT TË TYRE

Neni 8

Llojet e shërbimeve të kujdesit shoqëror

1. Shërbimet e kujdesit shoqëror janë të organizuara si shërbime në komunitet, institucione të kujdesit dhe familje për të gjitha kategoritë e identifikuar të përfutuesve.

2. Llojet e shërbimeve shoqërore janë si më poshtë:

- a) shërbimet parashoqërore;
- b) shërbimet në qendrat komunitare, përfshirë qendrat e zhvillimit;

c) shërbimet në qendrat rezidenciale, përfshirë strehëzat;

ç) shërbimet shoqërore në situatë emergjente;

d) shërbimet e kujdesit alternativ për fëmijët pa kujdes prindëror;

dh) shërbimet e specializuara;

e) shërbimi i këshillimit me telefon ose *on-line*.

3. Shërbimet e kujdesit shoqëror janë shërbime rezidenciale kur është i pashmangshëm dhe i papërshtatshëm ofrimi i tyre në familje apo komunitet.

4. Kërkesa dhe dokumentacioni për të përdorur shërbime të kujdesit shoqëror paraqiten te punonjësi social i njësisë së qeverisjes vendore, pjesë e strukturave të vlerësimit të nevojave dhe referimit në njësitë e qeverisjes vendore.

5. Kriteret dhe procedurat e pranimit në qendrat rezidenciale dhe për përdorimin e shërbimeve në komunitet përcaktohen me vendim të Këshillit të Ministrave.

Neni 9

Klasifikimi i shërbimeve të kujdesit shoqëror

1. Shërbimet e kujdesit shoqëror, sipas mënyrës së financimit, klasifikohen në shërbime publike dhe jopublike.

2. Në shërbimet shoqërore publike përfshihen shërbimet e kujdesit shoqëror që ofrohen në qendrat komunitare, qendrat rezidenciale, qendrat ditore ose në shtëpi. Këto shërbime financohen nga Buxheti i Shtetit dhe nga buxhetet vendore të organeve të qeverisjes vendore.

3. Shërbimet jopublike klasifikohen në shërbime fitimprurëse dhe jofitimprurëse. Shërbimet shoqërore fitimprurëse nuk mund të kërkojnë apo përfitojnë fonde nga Buxheti i Shtetit dhe ai i bashkive. Shërbimet shoqërore jofitimprurëse gëzojnë të drejtën të kërkojnë apo përfitojnë fonde nga Buxheti i Shtetit apo ai i bashkive, vetëm nëse kanë lidhur kontratë me subjektin që ka përgjegjësi për të ofruar shërbimin e kujdesit shoqëror.

4. Shërbimet shoqërore të specializuara janë pjesë e shërbimeve të kujdesit shoqëror, të cilat ofrohen nga ministria përgjegjëse për çështjet sociale dhe nga njësitë e qeverisjes vendore në nivel qarku.

5. Në shërbimet shoqërore jopublike përfshihen shërbimet e kujdesit shoqëror që ofrohen në qendrat rezidenciale, në qendrat ditore ose në shtëpi nga subjekte jopublike.

Neni 10

Shërbimet parashoqërore

1. Shërbimet parashoqërore konsiderohen si shërbime komunitare dhe përbëhen nga:

- a) informimi dhe këshillimi;
- b) shërbimi në familje;
- c) mbështetja psiko-sociale;
- ç) ndërhyrja e hershme.

2. Shërbimet parashoqërore sigurohen nga profesionistë të caktuar nga struktura të vlerësimit të nevojave dhe referimit pranë njësive të qeverisjes vendore.

Neni 11

Informimi dhe këshillimi

Informimi dhe këshillimi janë shërbime që synojnë përmirësimin e situatës së individit, duke e orientuar rreth mundësive më të përshtatshme për nevojat e tij, në sistemin e shërbimeve të kujdesit shoqëror.

Neni 12

Shërbimi në familje

1. Shërbimi në familje është shërbim ndaj individit, person i vetëm, që jepet në shtëpi ose në familjen kujdestare.

2. Shërbimi në familje u njihet fëmijëve, të moshuarve, personave me aftësi të kufizuara, të cilët janë të pamundur të kujdesen për veten dhe nuk mund të ndihmohen nga familjarët apo kujdestari.

3. Shërbimi në familje është një kombinim shërbimesh të kujdesit ditor që përfshin:

- a) furnizimin dhe shpërndarjen e ushqimeve të gatshme në shtëpi;
- b) furnizim të barnave apo furnizime të tjera;
- c) mbajtjen e higjienës personale;
- ç) përmbushjen e nevojave të tjera të përditshme, sipas vlerësimit, rast pas rasti;
- d) mbështetjen psiko-sociale.

Neni 13

Mbështetja psiko-sociale

1. Mbështetja psiko-sociale ofrohet individualisht ose në grup dhe synon inkurajimin, rehabilitimin, zhvillimin e aftësive njohëse, funksionale, komunikuese apo shoqërore të përfituesve.

2. Kur vlerësohet e nevojshme nga strukturat e vlerësimit të nevojave dhe referimit, mbështetja

psiko-sociale mund të jepet edhe si pjesë e shërbimeve të specializuara.

Neni 14

Ndërhyrja e hershme

1. Ndërhyrja e hershme është një shërbim shoqëror individual që ofrohet në familje, në qendra sociale për ofrimin e shërbimeve në komunitet ose institucionet e arsimit të detyrueshëm dhe konsiston në ndihmë profesionale dhe stimuluese për fëmijët deri në 8 vjeç, asistencë këshilluese për prindërit dhe anëtarët e tjerë të familjes me lidhje gjaku ose për familjen kujdestare, me qëllim riintegrimin në shoqëri të fëmijës.

2. Ndërhyrja e hershme përfshin referimin e rastit të fëmijës te një qendër e shërbimeve shoqërore e specializuar, institucion i arsimit të detyrueshëm apo institucion mjekësor, sipas karakteristikave të veçanta të fëmijës.

Neni 15

Shërbimet komunitare

1. Shërbimet e kujdesit shoqëror, të ofruara kryesisht në qendra komunitare, ofrohen si shërbime të plota ditore ose gjysmëditore.

2. Qëndrimi i plotë ditor zgjat nga gjashtë deri në tetë orë në ditë, ndërsa qëndrimi gjysmëditor nuk mund të jetë më shumë se gjashtë orë në ditë.

3. Gjatë kohës së qëndrimit në qendrën komunitare garantohej siguria fizike, jepen shërbime për higjienën personale, kujdesin shëndetësor, edukimin, rehabilitimin psiko-social, kalimin e kohës së lirë në komunitet, fuqizimin e individit/familjes, si dhe çdo shërbim tjetër i nevojshëm, sipas nevojave të identifikuar të përfituesit.

4. Shërbimet e plota ditore mund të përdoren një ose disa ditë në javë ose gjatë të gjitha ditëve të punës.

5. Kushtet dhe mënyra e ofrimit të shërbimit përcaktohen me vendim të Këshillit të Ministrave.

Neni 16

Shërbimet në qendrat e zhvillimit

1. Shërbimet në qendrat e zhvillimit janë shërbime komunitare që synojnë sigurimin dhe përmirësimin e statusit dhe cilësisë së jetës së individëve me aftësi të kufizuara, deri në 21 vjeç.

2. Llojet e shërbimeve, që ofrohen në qendrat e zhvillimit janë si më poshtë:

a) terapi intensive psiko-sociale për aftësimin mendor dhe rehabilitimin social me qëllim integrimin në komunitet;

b) shërbim psikomotor për aftësimin dhe përmirësimin e parametrave psikologjikë dhe të motorikës fine e globale;

c) aftësim i parametrave fizikë;

ç) shërbime të specializuara ortofonie për aftësimin e individëve me çrregullime të spektrit autik apo aftësisë për të komunikuar;

d) terapi riaftësimi për punë;

dh) terapi zhvillimi.

Neni 17

Strehëzat

1. Shërbimi në strehëza është shërbim i kujdesit shoqëror rezidencial i ofruar në mënyrë të përkohshme, që përfshin shërbimin e specializuar, strehimin, sigurinë fizike, ushqimin, kujdesin shëndetësor, rehabilitimin psiko-social, terapinë fizike, aktivitete profesionale, kalimin e kohës në komunitet, edukimin, në varësi të nevojave të identifikuar dhe të zgjedhura nga përfituesit.

2. Përfituesit e shërbimit në streha janë:

a) fëmija, i cili gjendet i pambikëqyrur nga prindërit, në rrezik, apo në situatë rruge;

b) fëmija në nevojë të mbrojtjes së veçantë;

c) i rrituri, ose i moshuari, i cili nuk ka vendbanim të përhershëm apo të përkohshëm dhe nuk është në gjendje të kujdeset për veten;

ç) gratë dhe vajzat shtatzëna ose prindi i vetëm me fëmijë deri në 1 vjeç;

d) fëmijët dhe të rriturit, viktimë të dhunës në familje, abuzimit, viktimë të trafikimit apo viktimë të mundshme të trafikimit ose në rrezik potencial për jetën;

dh) fëmijët dhe të rriturit në rrezik për shkak të situatës shëndetësore, aftësisë së kufizuar, varësive nga droga ose alkooli apo përjashtimi social.

3. Ky shërbim mund të ofrohet gjatë të gjitha ditëve të javës dhe përfshin edhe referimin në një shërbim tjetër shoqëror.

Neni 18

Strehimi i përkohshëm

1. Strehimi i përkohshëm është një shërbim i ofruar ndaj individëve që ndodhen në rrethana të vështira dhe emergjente, deri në referimin e tyre të një shërbim tjetër shoqëror.

2. Përfituesit e këtij shërbimi nuk kalojnë në procesin e zakonshëm të vlerësimit të rastit, por vetëm referohen nëpërmjet punonjësit social.

3. Pas kalimit të situatës së emergjencës, struktura përgjegjëse për vlerësimin dhe referimin bën vlerësimin e mëtejshëm të rastit për personin në nevojë.

4. Ky shërbim strehimi mund të jepet edhe në familjen me lidhje gjaku ose familjen kujdestare.

5. Strehimi i përkohshëm zgjat deri në gjashtë muaj, por mund të zgjatë deri në një vit, rast pas rasti.

Neni 19

Trajtimi i fëmijës në situatat e emergjencës

1. Në rast se një punonjës social i njehsitë së qeverisjes vendore informohet ose beson në mënyrë të arsyeshme se fëmija ndodhet në situatë emergjente, ndërmerr veprimet e mëposhtme:

a) largon fëmijën nga vendndodhja aktuale dhe e strehon atë në strehën e përkohshme më të afërt;

b) ndihmon fëmijën duke e dërguar në spital ose informon menjëherë policinë në rast se situata e kërkon;

c) komunikon me fëmijën për të kuptuar situatën e tij;

ç) informon fëmijën mbi hapat që duhen ndjekur sipas këtij neni.

d) referon fëmijën në njësinë e mbrojtjes së fëmijës.

2. Menjëherë pas dërgimit të fëmijës në strehën e përkohshme, punonjësi social informon prindërit ose përfaqësuesin ligjor të fëmijës.

3. Strehë e përkohshme ku është strehuar fëmija bën kërkesë për urdhër të menjëhershëm mbrojtjeje në gjykatën kompetente, në mënyrë që të sigurohet mbrojtja e fëmijës, duke legjitimuar qëndrimin e tij në qendrat e kujdesit shoqëror.

4. Në rast se gjykata lëshon urdhrin e menjëhershëm të mbrojtjes, fëmija qëndron në qendrat e kujdesit shoqëror, sipas kushteve dhe kritereve të përcaktuara në këtë ligj.

5. Pas lëshimit të urdhrit të mbrojtjes, institucioni i kujdesit shoqëror, në rast se e diktojnë rrethanat, paraqet përpara gjykatës një kërkesë për vendosjen ose zëvendësimin e kujdestarisë.

6. Në rast se gjykata nuk e gjykon të arsyeshëm lëshimin e urdhrit të menjëhershëm të mbrojtjes, punonjësi social i njësisë së qeverisjes vendore monitoron mirëqenien e fëmijës pranë familjes.

Neni 20

Trajtimi i fëmijëve të shfrytëzuar ose të trafikuar

Institucionet, të cilat me ligj janë përgjegjëse për trajtimin e fëmijëve të shfrytëzuar ose të trafikuar, janë të detyruara të ndërmarrin të gjitha masat dhe veprimet specifike për të ndihmuar dhe mbështetur fëmijët, viktimat të shfrytëzimit ose trafikimit, deri në shërimin e tyre fizik dhe psiko-social, pas një vlerësimi të veçantë të rrethanave të secilit fëmijë, me qëllim gjetjen e një zgjidhjeje të qëndrueshme, sipas ligjit nr. 9642, datë 20.11.2006, “Për ratifikimin e konventës së Këshillit të Europës “Për masat kundër trafikimit të qenieve njerëzore””.

Neni 21

Shërbimet në qendrat rezidenciale

1. Shërbime në qendrat rezidenciale konsiderohen shërbimet e strehimit afatgjatë dhe të organizuar që u ofrohet kategorive në nevojë, për të cilat kujdesi në shtëpi nuk është i mundur.

2. Vendosja e kategorive në nevojë në qendrat e kujdesit shoqëror bëhet me pëlqimin e individit ose përfaqësuesit të tij ligjor pas vlerësimit të gjendjes shoqërore, ekonomike dhe mjekësore të individit.

Neni 22

Strehimi afatgjatë

1. Strehimi afatgjatë u sigurohet individëve që kanë nevojë për kujdes të vazhdueshëm, me qëllim përmbushjen e nevojave themelore, kur ky kujdes nuk u sigurohet dot në familje apo familje kujdestare.

2. Personat që kanë nevojë për kujdes të vazhdueshëm janë:

a) personat me aftësi të kufizuara, sipas moshës, llojit dhe shkallës së dëmtimit, kur nuk është e mundur të sigurohet kujdesi në familje, duke i dhënë format e duhura institucionale të kujdesit;

b) të moshuarit dhe të sëmurët rëndë, të cilët vuajnë nga ndryshime të përhershme të gjendjes shëndetësore.

Neni 23

Strehimi i organizuar

1. Strehimi i organizuar është një shërbim i kujdesit shoqëror në nivel vendor, i cili ofrohet për 24 orë në ditë në qendrat rezidenciale për të përmbushur nevojat themelore sociale, kulturore, arsimore, rekreative dhe përfituesve nga subjekte publike ose jopublike.

2. Strehimi i organizuar u ofrohet të moshuarve, jetimëve, fëmijëve pa kujdes prindëror ose pa kujdestari, personave me aftësi të kufizuara, duke u dhënë format e duhura rezidenciale të kujdesit, kur janë shteruar të gjitha mundësitë për të siguruar kujdesin në familje, familje kujdestare apo qendra komunitare.

3. Përfituesve të shërbimeve të strehimit të organizuar u jepet një shumë në lekë për shpenzime personale. Kjo shumë përcaktohet me vendim të Këshillit të Ministrave.

4. Personat, që kanë dëshirë të përdorin shërbimin e strehimit të organizuar dhe kanë të ardhura personale, mund të pranohen në institucionet publike të strehimit të organizuar, kundrejt një tarife.

5. Në çdo rast, përparësi për t'u pranuar në shërbimin e strehimit të organizuar do të kenë kategoritë e përcaktuara në pikën 2 të këtij neni.

Neni 24

Shërbimet e përkujdesjes alternative për fëmijët pa kujdes prindëror

1. Fëmijës së privuar në mënyrë të përkohshme/të përhershme nga mjedisi familjar ose kur nuk është në interesin më të lartë të tij të qëndrojë në këtë mjedis i sigurohet një përkujdesje alternative.

2. Përkujdesja alternative mund të jetë:

a) vendosja në një familje alternative ose në një institucion të përkujdesjes për fëmijë;

b) vendosja në një familje birësuese.

3. Shërbimet e përkujdesjes alternative për fëmijët pa kujdes prindëror ofrohen në familjen kujdestare, sipas nevojave specifike të fëmijës, të parashikuara në legjislacionin në fuqi.

4. Procedura e evidentimit të familjes kujdestare organizohet dhe mbikëqyret nga strukturat e shërbimeve shoqërore të organeve të njësisë të qeverisjes vendore, të cilat ngrenë pranë tyre komisionet multidisiplinare për vlerësimin e rasteve. Organizimi dhe funksionimi i komisioneve multidisiplinare përcaktohen me udhëzim të ministrit përgjegjës për çështjet sociale.

5. Kriteret, dokumentacioni dhe procedura që do të ndiqet nga strukturat e shërbimeve shoqërore të organeve të njësisë të qeverisjes vendore, për evidentimin e familjeve kujdestare, si dhe masa e financimit për shpenzimet e fëmijës të vendosur në familje kujdestare përcaktohen me vendim të Këshillit të Ministrave.

6. Ministri përgjegjës për çështjet sociale nxjerr udhëzim për procedurat dhe zbatimin e standardeve të shërbimeve.

Neni 25

Shërbimet publike

1. Përfituesit e shërbimeve të kujdesit shoqëror përfitojnë shërbimet publike, si arsimimi dhe shëndetësia. Shpenzimet e tyre mbulohen nga Buxheti i Shtetit.

2. Përfituesit e shërbimeve shoqërore, të përcaktuar në pikën 1, të këtij neni, përfshihen në kategorinë e personave ekonomikisht joaktivë, në kuptim të skemës së sigurimeve të detyrueshme të kujdesit shëndetësor. Kontributi në fondin e sigurimeve të detyrueshme shëndetësore për këto kategori paguhet nga Buxheti i Shtetit.

PJESA E TRETË

ADMINISTRIMI DHE FUNKSIONIMI I SISTEMIT TË SHËRBIMEVE TË KUJDESIT SHOQËROR

KREU I

Neni 26

Kriteret e përgjithshme të funksionimit dhe bashkërendimit

1. Sistemi i shërbimeve të kujdesit shoqëror ofron shërbime, falas ose kundrejt tarifave, sipas rasteve të përcaktuara në këtë ligj.

2. Në çdo rast, metodologjia e përcaktimit të tarifave dhe nivelit të tyre do të bëhet me udhëzim të përbashkët të ministrit përgjegjës për çështjet sociale dhe të Ministrit të Financave.

3. Koordinimi dhe mbështetja e përgjithshme e shërbimeve të kujdesit shoqëror bëhet nga ministria përgjegjëse për çështjet sociale.

Neni 27

Subjektet e ofrimit të shërbimeve të kujdesit shoqëror

1. Shërbimet e kujdesit shoqëror ofrohen nga personat juridikë publikë apo jopublikë, të licencuar për këtë qëllim. Licencimi i veprimtarive të shërbimeve të kujdesit shoqëror dhe subjekteve të ofrimit të tyre, të përcaktuara në këtë ligj, bëhet nga autoriteti përgjegjës, sipas legjislacionit në fuqi për licencat.

2. Shërbimet e kujdesit shoqëror të financuara privatisht ofrohen nga subjekte jopublike, por sipas kushteve të përcaktuara në këtë ligj.

3. Ofrimi i shërbimeve të kujdesit shoqëror, në çdo rast, bëhet në përputhje me standardet e hartuara nga ministria përgjegjëse për çështjet sociale.

Neni 28

Pranimi në sistemin e shërbimeve të kujdesit shoqëror

1. Pranimi në sistemin e shërbimeve të kujdesit shoqëror fillon me kërkesë të individit në nevojë, përfaqësuesit të tij, psikologut, por mund të fillojë edhe kryesisht nga punonjësi social i njësisë së qeverisjes vendore kur konstatohet situata e nevojës për shërbime.

2. Kërkesa për të përfutur shërbime të kujdesit shoqëror paraqitet te punonjësi social i njësisë së vlerësimit të nevojave dhe referimit në strukturën e posaçme për shërbimet shoqërore të njësisë së qeverisjes vendore.

3. Këshilli bashkiak vendos për miratimin ose refuzimin e kërkesës për pranimin në sistemin e shërbimeve të kujdesit shoqëror, brenda 15 ditëve nga data e paraqitjes së kërkesës. Vendimet e këshillit bashkiak mund të ankimohen në rrugë gjyqësore.

4. Në rast se shërbimi i kujdesit shoqëror për individin nuk ofrohet nga ajo njësi e qeverisjes vendore, kryetari i bashkisë referon rastin te një njësi tjetër e qeverisjes vendore, vetë ose nëpërmjet drejtorisë rajone të Shërbimit Social Shtetëror. Vendimet e kryetarit të bashkisë mund të ankimohen në rrugë gjyqësore.

Neni 29

Regjistri Elektronik Kombëtar

1. Regjistri Elektronik Kombëtar administrohet në nivel qendror nga ministria përgjegjëse për çështjet sociale nëpërmjet Shërbimit Social Shtetëror dhe aksesohet nga të gjitha njësitë e qeverisjes vendore.

2. Çdo njësi e qeverisjes vendore ka detyrimin për të hedhur në regjister të dhënat që disponon dhe për të raportuar periodikisht në Shërbimin Social Shtetëror.

3. Të dhënat e hedhura në regjister grumbullohen nga Shërbimi Social Shtetëror dhe i raportohen në mënyrë periodike ministrisë përgjegjëse për çështjet sociale.

4. Regjistri Elektronik Kombëtar ngrihet dhe administrohet në përputhje me legjislacionin në fuqi për bazën e të dhënave shtetërore.

5. Rregullat specifike të funksionimit e të administrimit të Regjistrit Elektronik Kombëtar përcaktohen me vendim të Këshillit të Ministrave.

Neni 30

Përgjegjësia për zbatimin e sistemit të shërbimeve të kujdesit shoqëror

1. Zbatimi i sistemit të shërbimeve të kujdesit shoqëror, që financohen nga Buxheti i Shtetit dhe nga buxhetet e njësisë të qeverisjes vendore, është përgjegjësi e organeve publike të ngarkuara me këtë detyrë, në nivel qendror dhe vendor.

2. Institucionet kryesore përgjegjëse për administrimin e sistemit të shërbimeve të kujdesit shoqëror janë si më poshtë:

a) ministria përgjegjëse për çështjet sociale dhe institucionet e saj të varësisë;

b) qarku;

c) bashkia.

Neni 31

Roli i ministrisë përgjegjëse për çështjet sociale

1. Ministria përgjegjëse për çështjet sociale organizon dhe administron sistemin e shërbimeve të kujdesit shoqëror, në përputhje me kërkesat dhe standardet e ofrimit të tyre.

2. Ministria përgjegjëse për çështjet sociale ka këto role dhe funksione kryesore:

a) harton dokumentet e politikave të reformimit e të modernizimit të sistemit të shërbimeve të

kujdesit shoqëror, me synim rritjen e efektivitetit dhe ofrimin e tyre;

b) harton dhe përditëson standardet minimale të ofrimit të shërbimeve;

c) harton dhe/ose propozon akte ligjore e nënligjore për plotësimin e kuadrit rregullator të funksionimit të sistemit të shërbimeve të kujdesit shoqëror;

ç) përcakton kriteret dhe kushtet që duhet të përmbushin subjektet e ofrimit të shërbimeve të kujdesit shoqëror;

d) harton dhe ndërmer fushata ndërgjegjësimi që inkurajojnë ndihmën, punën vullnetare dhe format e tjera të mbështetjes në favor të individëve dhe familjeve në nevojë për shërbime të kujdesit shoqëror;

dh) harton dokumente bashkëpunimi mes aktorëve të përfshirë në zbatimin e sistemit të shërbimeve të kujdesit shoqëror, me qëllim koordinimin e bashkëpunimit në mënyrë efektive;

e) programon, si zë më vete në buxhet, fondet për financimin e shërbimeve të kujdesit shoqëror, që u delegohet bashkive si transfertë në fondin social;

ë) harton dhe miraton manuale trajnimi e edukimi për mënyrën e ofrimit të shërbimeve të kujdesit shoqëror nga ana e subjekteve ofruese, me qëllim zbatimin me uniformitet të ligjit;

f) këshillon dhe udhëzon njësitë e qeverisjes vendore në lidhje me strukturat që duhet të ngrihen prej tyre për zbatimin e sistemit të shërbimeve të kujdesit shoqëror dhe mënyrat e planifikimit e të ofrimit të shërbimeve;

g) harton dhe paraqet për miratim nevojat për financim nga Buxheti i Shtetit për aktivitetet e shërbimeve të kujdesit shoqëror.

Neni 32

Shërbimi Social Shtetëror

1. Shërbimi Social Shtetëror është institucion në varësi të ministrisë përgjegjëse për çështjet sociale.

2. Statuti i Shërbimit Social Shtetëror miratohet me vendim të Këshillit të Ministrave.

3. Struktura dhe organika e Shërbimit Social Shtetëror miratohet me urdhër të Kryeministrit.

Neni 33

Roli i Shërbimit Social Shtetëror

1. Shërbimi Social Shtetëror monitoron zbatimin e legjislacionit të shërbimeve shoqërore në

të gjithë vendin, nëpërmjet strukturave të njësisë qendrore dhe drejtorive rajonale.

2. Shërbimi Social Shtetëror ka këto role dhe funksione kryesore:

a) harton dokumentacionin tip për përfituesit e shërbimeve shoqërore;

b) kryen vlerësimin e nevojave të shërbimeve të kujdesit shoqëror;

c) mbledh, analizon dhe përpunon informacionin mbi ecurinë e sistemit të shërbimeve të kujdesit shoqëror dhe raporton periodikisht në ministrinë përgjegjëse për çështjet sociale;

ç) harton raportin vjetor të vlerësimit të nevojave për shërbime të kujdesit shoqëror dhe kapaciteteve të shërbimeve publike e jopublike;

d) trajnon personelin e njësisë të qeverisjes vendore që mbulon aspektet e shërbimeve shoqërore;

dh) bashkërendon procesin e hartimit të planeve sociale, duke siguruar që këto plane të përputhen me strategjitë kombëtare;

e) përditëson dhe mirëmban Regjistrin Elektronik Kombëtar me të dhënat për përfituesit dhe subjektet kërkuese të kujdesit shoqëror;

ë) i dërgon ministrisë statistikave sociale të lidhura me shërbimet e kujdesit shoqëror dhe pagesat sociale.

Neni 34

Roli i Inspektoratit të Shërbimeve të Kujdesit Shoqëror

1. Inspektorati, që mbulon fushën e shërbimeve të kujdesit shoqëror, në vijim Inspektorati, është personi juridik publik buxhetor, në varësi të ministrit përgjegjës për çështjet sociale.

2. Inspektorati i Shërbimeve të Kujdesit Shoqëror ka përgjegjësi të kontrollojë dhe të verifikojë respektimin e kërkesave ligjore në fushën e shërbimeve të kujdesit shoqëror.

3. Inspektorati funksionon sipas këtij ligji dhe ligjit që rregullon inspektimin në Republikën e Shqipërisë.

4. Mënyra e organizimit, funksionimit dhe veprimtarisë së Inspektoratit përcaktohet me vendim të Këshillit të Ministrave.

5. Struktura dhe organika e Inspektoratit miratohen me urdhër të Kryeministrit, me propozimin e ministrit përgjegjës për çështjet sociale.

Neni 35

Funksionet dhe kompetencat e Inspektoratit

1. Inspektorati, në zbatim të këtij ligji, kryen këto funksione:

a) kontrollon zbatimin e kriterëve e të kushteve nga subjektet publike dhe jopublike që ushtrojnë veprimtari të ofrimit të shërbimeve shoqërore, sipas këtij ligji, akteve nënligjore në zbatim të tij dhe akteve të tjera ligjore në fuqi;

b) inspekton standardet e shërbimeve të ofruara nga ofruesit e shërbimeve të kujdesit shoqëror;

c) bashkëpunon dhe u jep informacion organeve të tjera shtetërore për rastet që janë në kompetencë të tyre, në lidhje me veprimtarinë e ofrimit të shërbimeve të kujdesit shoqëror;

ç) ushtron kontroll në mjediset dhe në dokumentacionin e subjekteve që ofrojnë shërbime të kujdesit shoqëror, të cilat kanë detyrimin të lejojnë dhe të vënë në dispozicion të Inspektoratit informacionin dhe dokumentacionin e nevojshëm për inspektim;

d) vendos gjoba dhe masa të tjera administrative ndaj subjekteve publike dhe jopublike, kur vëren shkelje të dispozitave të këtij ligji;

dh) i propozon ministrit përgjegjës për çështjet sociale heqjen e licencës së ofruesit të shërbimit shoqëror, i cili, brenda dhjetë ditëve, merr vendimin përfundimtar mbi propozimin e marrë;

e) raporton periodikisht në ministrinë përgjegjëse për çështjet sociale mbi rezultatet e inspektimit të shërbimeve të kujdesit shoqëror.

2. Inspektorati shqyrton ankesat ndaj subjekteve që ushtrojnë veprimtari të ofrimit të shërbimeve shoqërore, të marra drejtpërdrejt ose të përcjella nga çdo institucion tjetër apo individ.

3. Inspektorati merr vendim, pas shqyrtimit të ankesave, në përputhje me Kodin e Procedurave Administrative dhe në përputhje me kompetencat e dhëna me këtë ligj.

4. Rregullorja e shqyrtimit dhe trajtimit të ankesave miratohet me urdhër të ministrit përgjegjës për çështjet sociale.

Neni 36

Roli i bashkisë

1. Bashkia ofron dhe administron shërbimet e kujdesit shoqëror brenda territorit të saj:

a) duke identifikuar nevojat;

b) duke vlerësuar nevojat në bazë të hartës së vulnerabilitetit;

c) duke hartuar planin social vendor;

ç) duke programuar buxhetet vendore;

d) duke planifikuar shportën bazë të shërbimeve shoqërore;

dh) duke kontraktuar ofrimin e shërbimeve të kujdesit shoqëror me anë të procedurave të prokurimit, sipas legjislacionit në fuqi për prokurimin publik;

e) duke bashkërenduar me Shërbimin Social Shtetëror shërbimet e nevojshme të kujdesit shoqëror.

2. Për administrimin e shërbimeve të kujdesit shoqëror pranë bashkive ngrihen struktura të posaçme për shërbimet e kujdesit shoqëror.

3. Pranë çdo njësie administrative, në varësi të bashkisë, ngrihet njësia e vlerësimit të nevojave dhe referimit.

4. Bashkia cakton nga një punonjës social të njësisë së qeverisjes vendore për gjashtë deri në dhjetë mijë banorë.

5. Bashkitë, me numër popullsie më pak se gjashtë mijë banorë, orientohen dhe mbështeten në funksionet e tyre nga zyrat rajonale të Shërbimit Social Shtetëror.

Neni 37

Roli i punonjësit social të njësisë së qeverisjes vendore

Punonjësit socialë në njësinë e qeverisjes vendore janë pjesë e strukturës së posaçme për shërbimet e kujdesit shoqëror dhe/ose njësisë së vlerësimit të nevojave dhe referimit të rastit dhe kanë për detyrë:

a) të verifikojnë gjendjen shoqërore dhe ekonomike të individëve e të familjeve që kanë nevojë për shërbime të kujdesit shoqëror nëpërmjet identifikimit të rasteve;

b) të ndihmojnë në përgatitjen e dokumentacionit për personat që aplikojnë për përfitimin e shërbimeve të kujdesit shoqëror nëpërmjet këshillimit, ndërmjetësimit dhe referimit në shërbimet sociale në nivel vendor, rajonal apo kombëtar;

c) të marrin pjesë në procesin e hartimit të planeve të kujdesit për personat që do të trajtohen apo të cilëve u refuzohen shërbimet e kujdesit shoqëror nëpërmjet vlerësimit, ndjekjes, monitorimit dhe mbylljes së rastit;

ç) të përgatitin dokumentacionin dhe propozimet për miratim nga këshilli bashkiak;

d) të grumbullojnë dhe të hartojnë informacione, statistika dhe të mbajnë regjistrin e përfituesve, të ndjekin shpenzimet për personat që kanë nevojë për shërbime të kujdesit shoqëror;

dh) të grumbullojnë informacione për rrjetet e shërbimeve publike dhe jopublike që veprojnë në territorin e bashkisë.

Neni 38

Roli i qarkut

1. Këshilli i qarkut harton planin social rajonal të bashkërenduar me planet sociale të njërive të qeverisjes vendore dhe ia paraqet ministrisë përgjegjëse për çështjet sociale.

2. Kryetari i qarkut vendos ofrimin e shërbimeve të specializuara në bashkërendim rajonal të rasteve për shërbimet e kujdesit shoqëror të vendosura në nivel rajonal.

3. Kryetari i qarkut krijon komitetin e planifikimit të nevojave “*ad hoc*”, të përbërë nga përfaqësues të të gjitha strukturave vendore /rajonale dhe shoqërisë civile, me pjesëmarrje vullnetare.

KREU II

AKREDITIMI DHE EDUKIMI I VAZHDUESHËM

Neni 39

Akreditimi

1. Të gjitha subjektet publike/jopublike, fitimprurëse ose jofitimprurëse, të huaja dhe vendase, që kanë ekspertizë dhe eksperiencë në organizimin e aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm në fushën e shërbimeve të kujdesit shoqëror, të licencuara për ofrimin e trajnimeve e të kualifikimeve, akreditohen nga ministria përgjegjëse për shërbimet e kujdesit shoqëror, në mënyrë periodike, për të vlerësuar shkallën e plotësimit nga ana e tyre të standardeve të paracaktuara për to nga Këshilli i Ministrave.

2. Rregullat dhe mënyra e realizimit të procesit të akreditimit përcaktohen nga Këshilli i Ministrave.

Neni 40

Profesionistët e shërbimeve të kujdesit shoqëror

1. Regjistrimi i profesionistëve është një proces i detyrueshëm, i cili bëhet nga ministria përgjegjëse për çështjet sociale.

2. Ministri përgjegjës për çështjet sociale miraton, me urdhër, rregulloren për procedurat e regjistrimit dhe reregjistrimit të profesionistëve të shërbimeve të kujdesit shoqëror.

Neni 41

Urdhrat e profesionistëve të shërbimeve të kujdesit shoqëror

1. Profesionistët e shërbimeve të kujdesit shoqëror regjistrohen pranë urdhrave profesionistë përkatës dhe janë subjekt i detyrave dhe përfitimeve korresponduese.

2. Funksionimi i urdhrave të profesionistëve rregullohet me ligje të veçanta.

Neni 42

Edukimi i vazhdueshëm profesional

1. Ministria përgjegjëse për çështjet sociale krijon një program të detyrueshëm për edukimin e vazhdueshëm profesional, i quajtur “Programi i certifikimit për profesionistët e shërbimeve të kujdesit shoqëror”, program i cili është sistem i bazuar në cikle periodike, brenda të cilave profesionistët duhet të mbledhin një numër të caktuar kreditesh të edukimit të vazhdueshëm profesional, bazuar në procedurat, kriteret dhe standardet e miratuara nga Këshilli i Ministrave. Certifikimi është procesi që profesionisti i shërbimeve të kujdesit shoqëror përfundon me përmbushjen e kriterëve të secilit cikël të programit të certifikimit dhe lidhet me ecjen në karrierë të profesionistit të ndihmës dhe shërbimeve shoqërore.

2. Profesionistët e ndihmës e të shërbimeve shoqërore janë të detyruar që t’i nënshtrohen edukimit të vazhdueshëm profesional të përditësuar për të përmirësuar njohuritë dhe aftësitë e tyre profesionale, në mënyrë që të rritin cilësinë e shërbimeve.

3. Punësimi ose kontratat në institucionet e kujdesit shoqëror, publike dhe jopublike, pezullohen nëse profesionisti i shërbimeve të kujdesit shoqëror nuk merr asnjë kredit të edukimit të vazhdueshëm. Rifitimi i së drejtës për punësim

ose lidhja e kontratave të punës me institucionet bëhet pasi profesionisti t’i jetë nënshtroar provimit të certifikimit. Nëse profesionisti i shërbimeve të kujdesit shoqëror mbledh kredite të edukimit të vazhdueshëm, por më pak se limiti i kërkuar, ai duhet t’i nënshtrohet provimit të certifikimit brenda gjashtë muajve nga data e njoftimit. Nëse dështon në provim, punësimi ose kontratat në institucionet e tjera pezullohen. Rifitimi i së drejtës për punësim ose kontrata me institucionet e kujdesit shoqëror, publike dhe jopublike, bëhet pasi profesionisti të ketë kaluar me sukses provimin e certifikimit. Institucionet publike dhe jopublike të shërbimeve të kujdesit shoqëror janë të detyruara të hartojnë dhe të zbatojnë programe të edukimit të vazhdueshëm për profesionistët e tyre.

4. Institucionet, që merren me shërbimet e kujdesit shoqëror, u nënshtrohen sanksioneve, në rast se ato punësojnë specialistë të cilët nuk përmbushin kërkesat e parashikuara në këtë nen.

5. Institucionet, që merren me shërbimet e kujdesit shoqëror, lehtësojnë edukimin e vazhdueshëm profesional të profesionistëve të kujdesit shoqëror.

Neni 43

Sigurimi i cilësisë së aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm, akreditimi

1. Akreditimi është procesi i miratimit të aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm ose/dhe i ofruesit të aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm, bazuar në procedurat, standardet dhe kriteret e miratuara me vendim të Këshillit të Ministrave.

2. Ofrues të aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm janë të gjitha strukturat publike ose jopublike, fitimprurëse ose jofitimprurëse, të huaja dhe të vendit, që kanë ekspertizë dhe eksperiencë në organizimin e aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm në fushën e ndihmës dhe shërbimeve shoqërore, sipas kriterëve të miratuara.

3. Ofruesit e aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm janë të detyruar të sigurojnë cilësinë e aktiviteteve që zhvillojnë, përmes respektimit të kriterëve të cilësisë e akreditimit dhe standardeve të edukimit të vazhdueshëm profesional.

4. Kriteret, standardet dhe procedurat e akreditimit të aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm, si dhe të ofruesve të aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm miratohen me vendim të Këshillit të Ministrave.

Neni 44

Bordi i Edukimit të Vazhdueshëm

1. Pranë ministrisë përgjegjëse për ndihmën dhe shërbimet shoqërore funksionon Bordi i Edukimit të Vazhdueshëm, i cili kryesohet nga ministri përgjegjës për ndihmën dhe shërbimet shoqërore dhe ka në përbërje një përfaqësues nga:

- a) Qendra Kombëtare e Edukimit në Vazhdim;
- b) Shërbimi Social Shtetëror;
- c) ministria përgjegjëse për çështjet sociale;
- ç) Qendra Kombëtare e Cilësisë, Sigurisë dhe Akreditimit të Institucioneve;
- d) Urdhri i Infermierëve;
- dh) Urdhri i Punonjësit Social;
- e) Urdhri i Psikologut.

2. Bordi i Edukimit të Vazhdueshëm është organi më i lartë vendimmarrës në sistemin e certifikimit dhe ricertifikimit të profesionistëve të shërbimeve të kujdesit shoqëror dhe të akreditimit të aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm. Ky bord mbledhet jo më pak se katër herë në vit dhe, për raste të veçanta, kur është e nevojshme, kryetari mund ta mbledhë atë edhe më shpesh. Mbledhjet e bordit janë të vlefshme kur në to marrin pjesë më shumë se gjysma e anëtarëve. Vendimarrja në Bordin e Edukimit të Vazhdueshëm bëhet me shumicë të thjeshtë.

3. Bordi i Edukimit të Vazhdueshëm kryen këto funksione kryesore:

a) harton kriteret, standardet e procedurat e akreditimit të aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm e të ofruesve të aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm, si dhe kriteret e procedurat e procesit të certifikimit dhe/ose ricertifikimit të profesionistëve të shërbimeve të kujdesit shoqëror;

b) miraton tarifat e akreditimit të aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm;

c) miraton listën e ekspertëve të pavarur për secilën fushë ekspertize, të cilët do të përfshihen në vlerësimin e jashtëm të aktiviteteve, si pjesë e procesit të akreditimit, dhe masën e pagesës së tyre, sipas legjislacionit në fuqi;

ç) shqyrton ankesat e bëra nga profesionistët e shërbimeve të kujdesit shoqëror për procedurat e njohjes e të regjistrimit të krediteve përkatëse;

d) shqyrton ankesat e bëra nga ofruesit e aktiviteteve të edukimit të vazhdueshëm për procesin e vlerësimit të jashtëm, të cilat nuk janë

zgjidhur nga Qendra Kombëtare e Edukimit në Vazhdim;

dh) ndërmerr masat e nevojshme për realizimin e provimit të ricertifikimit për të gjithë profesionistët e shërbimeve të kujdesit shoqëror që nuk përmbushin kërkesat e programit të certifikimit;

e) monitoron zbatimin e programit të certifikimit për të siguruar përmbushjen e detyrave të institucioneve përgjegjëse.

4. Anëtarët e Bordit të Edukimit të Vazhdueshëm shpërblehen sipas legjislacionit në fuqi për shpërblimin e anëtarëve të bordeve, këshillave ose komisioneve.

KREU III

FINANCIMI I SHËRBIMEVE TË KUJDESIT SHOQËROR

Neni 45

Burimet e financimit

Burimet e financimit për shërbimet e kujdesit shoqëror, që realizohen nga institucionet publike dhe jopublike, përbëhen nga:

a) fondet e deleguara nga Buxheti i Shtetit, përfshirë fondin social;

b) fondet nga buxhetet e njësive të qeverisjes vendore;

c) të ardhurat e caktuara nga pasuritë dhe veprimtari të tjera të bashkisë;

ç) tarifat e shërbimit për përfituesit e shërbimeve të kujdesit shoqëror.

Neni 46

Mekanizmat e financimit

1. Njësia e qeverisjes vendore planifikon, ndërton, administron dhe mirëmban rregullisht shërbimet e kujdesit shoqëror, të ofruara brenda territorit të saj nëpërmjet buxhetit të njësisë së qeverisjes vendore.

2. Ministri përgjegjës për çështjet sociale udhëzon njësitet e qeverisjes vendore për financimin e shërbimeve të kujdesit shoqëror. Shërbimet e kujdesit shoqëror që ofrohen kundrejt pagesës së tarifave zbatojnë kriteret e përcaktuara me vendim të Këshillit të Ministrave dhe bëhen pjesë e paketës fiskale dhe buxhetit vjetor të bashkisë. Në parim, tarifat paguhen nga përfituesi i shërbimit të kujdesit shoqëror dhe synojnë të mbulojnë një pjesë të shpenzimeve korrente për njësitet e shërbimit në fjalë.

3. Tarifat e shërbimeve publike të financuara nga Buxheti i Shtetit caktohen me udhëzim të përbashkët të ministrit përgjegjës për çështjet sociale dhe të Ministrit të Financave, si më poshtë:

a) kontributet e përfituesve të shërbimeve të kujdesit shoqëror, të përcaktuara në nenin 23 të këtij ligji;

b) dhurimet, sponsorizimet, donacionet dhe financime të tjera nga organizata, persona fizikë ose juridikë.

Neni 47

Fondi social

1. Bashkia, në bashkëpunim me ministrinë përgjegjëse për çështjet sociale, krijon dhe administron fondin social, nëpërmjet të cilit sigurohet mbështetje financiare për njësitë e qeverisjes vendore, me qëllim përmirësimin e standardeve e të kapaciteteve administruese të shërbimeve ekzistuese të kujdesit shoqëror, krijimin e shërbimeve të reja, si dhe për zhvillimin e politikave sociale. Ndalohet përdorimi i fondit social për financimin e qëllimeve të tjera nga ato të përcaktuara në këtë pikë.

2. Fondi social përbëhet nga:

a) të ardhurat vjetore nga Buxheti i Shtetit;

b) financime jashtëbuxhetore nga organizata vendase apo të huaja ose persona të tjerë;

c) të ardhurat nga zbatimi i tarifave për shërbime të ndryshme të kujdesit shoqëror;

ç) të ardhurat nga burimet e veta dhe nga pasuritë që zotëron ministria përgjegjëse për çështjet sociale;

d) të ardhurat nga burimet e veta dhe nga pasuritë që zotëron bashkia.

3. Mjetet financiare në fondin social, të papërdorura në vitin fiskal ushtrimor, mbarten në buxhetin e vitit pasardhës si pjesë e fondit social.

4. Procedurat e krijimit e të funksionimit të fondit social rregullohen dhe miratohen me vendim të Këshillit të Ministrave.

Neni 48

Fondet e financimit

1. Në lidhje me financimin e shërbimeve të kujdesit shoqëror nga Buxheti i Shtetit, ministria përgjegjëse për çështjet sociale parashikon në buxhetin e vet fonde për financimin e shërbimeve të kujdesit shoqëror, të cilat u transferohen njësisë të qeverisjes vendore ku funksionojnë këto

shërbime të kujdesit shoqëror. Në këtë rast, ministri përgjegjës për çështjet sociale shpërndan dhe transferon në fillim të vitit, në buxhetin e njësisë të qeverisjes vendore, fondin social dhe transferta të tjera për çdo shërbim të kujdesit shoqëror, duke marrë parasysh kriterin e nevojës më të madhe dhe prioriteteve të çdo njësie të qeverisjes vendore në ofrimin e këtyre shërbimeve.

2. Metodologjia e llogaritjes së fondeve për financimin e shërbimeve të kujdesit shoqëror përcaktohet nga ministria përgjegjëse për çështjet sociale në bashkëpunim me Ministrinë e Financave dhe miratohet me vendim të Këshillit të Ministrave.

3. Fondet nga Buxheti i Shtetit për financimin e shërbimeve të kujdesit shoqëror përcaktohen në përputhje me vlerësimin e nevojave dhe me mundësitë e Buxhetit të Shtetit.

KREU IV

Neni 49

Sanksionet

1. Shkeljet e detyrimeve të përcaktuara në nenet 25, 27, pika 2, 35, 37 e 38, të këtij ligji, dhe në aktet nënligjore në zbatim të tij, kur nuk përbëjnë veprë penale, përbëjnë kundërvajtje administrative dhe:

a) dënohen me gjobë, sipas ligjit për kundërvajtjet administrative;

b) ndëshkohen me masë disiplinore.

2. Inspektorati i Shërbimeve të Kujdesit Shoqëror, me qëllim zbatimin e legjislacionit për shërbimet e kujdesit shoqëror, vendos këto sanksione:

a) kur konstaton kundërvajtje administrative për rastet e shkeljeve të detyrimeve të përcaktuara në nenin 25, të këtij ligji, dhe aktet nënligjore në zbatim të tij, vendos ndaj subjekteve ofruese të shërbimeve të kujdesit shoqëror gjoba nga 50 mijë lekë deri në 100 mijë lekë dhe pezullimin e licencës së subjekteve jopublike në rast të parregullsive të rënda ose në rast përsëritjeje;

b) për shkeljet nga ana e punonjësve të institucioneve publike zbatuese të këtij ligji të detyrimeve të përcaktuara në nenet 27, pika 2, dhe 35, të tij, nis procedimin disiplinor dhe merr masa, në përputhje me rregullat e Kodit të Punës ose ligjin e nëpunësit civil, sipas përkatësisë së punonjësit;

c) për shkeljet e detyrimeve të përcaktuara në nenet 37 dhe 38, të këtij ligji, zbaton dispozitat e

kundërvajtjeve administrative të legjislacionit në fuqi për prokurimin publik;

c) shpërblimin e dëmit, nëse është shkaktuar një i tillë.

3. Inspektorati i Shërbimeve të Kujdesit Shoqëror kryen gjithashtu inspektime në bazë të shkeljeve të konstatuara nga monitorimet e kryera nga Shërbimi Social Shtetëror.

4. Inspektorati i Shërbimeve të Kujdesit Shoqëror, kur vlerëson se janë konsumuar elementet e veprës penale nga personat përgjegjës, bën kallëzimin penal pranë autoriteteve kompetente.

5. Çdo shkelje e menaxhimit të fondeve buxhetore, që programohen dhe përdoren për shërbimet e kujdesit shoqëror, kur nuk përbën vepër penale, përbën kundërvajtje administrative dhe dënohet me gjobë, sipas përcaktimeve të legjislacionit për menaxhimin e sistemit buxhetor.

6. Për çdo masë të marrë nga Inspektorati i Shërbimeve të Kujdesit Shoqëror, mund të bëhet ankim në rrugë gjyqësore.

7. Të gjitha të ardhurat nga gjobat e vendosura, sipas këtij neni, derdhen tërësisht në Buxhetin e Shtetit.

Neni 50

Ankimi

1. Kërkuesi/përfituesi i shërbimeve shoqërore, kur gjykon se vendimi zyrtar i organit përkatës është i padrejtë, mund të paraqesë ankesë me shkrim pranë njësisë së qeverisjes vendore/Shërbimit Social Shtetëror brenda 10 ditëve kalendarike nga data e marrjes së njoftimit. Struktura vendore shqyrton ankesën dhe njofton me shkrim ankuesin, brenda 7 ditëve kalendarike nga data e marrjes së ankesës.

2. Kërkuesi/përfituesi i shërbimeve shoqërore ka të drejtë të paraqesë ankesë me shkrim pranë Inspektoratit të Shërbimeve të Kujdesit Shoqëror, brenda 10 ditëve kalendarike nga data e marrjes së përgjigjes nga njësia e qeverisjes vendore/Shërbimi Social Shtetëror, pas ezaurimit të ankimit të përcaktuar në pikën 1 të këtij neni.

3. Inspektorati i Shërbimeve të Kujdesit Shoqëror, pas shqyrtimit dhe verifikimit të ankesave, njofton me shkrim të interesuarin dhe njësine e qeverisjes vendore/Shërbimin Social Shtetëror brenda 10 ditëve pune nga data e marrjes së ankesës.

4. Kërkuesi/përfituesi i shërbimeve shoqërore, që pretendon se i është shkelur dhe/ose mohuar një e drejtë ligjore, gëzon të drejtën për të ngritur padi në gjykatë, në përputhje me përcaktimet e bëra në legjislacionin në fuqi për gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative.

Neni 51

Aktet nënligjore

1. Ngarkohet Këshilli i Ministrave që, brenda 4 muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, të nxjerrë aktet nënligjore në zbatim të neneve 3, pika 29; 8, pika 5; 15, pika 5; 23, pika 3; 24, pika 5; 29, pika 5; 32, pika 2; 34, pika 4; 39, pikat 1 dhe 2; 42, pika 1; 43, pika 4; 46, pika 2; 47, pika 4; dhe 48, pika 2, të këtij ligji.

2. Ngarkohet Kryeministri që, brenda 4 muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, të nxjerrë aktet nënligjore në zbatim të neneve 32, pika 3; dhe 34, pika 5, të këtij ligji.

3. Ngarkohet ministri përgjegjës për çështjet sociale që, brenda 6 muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, të nxjerrë aktet nënligjore në zbatim të neneve 24, pikat 4 dhe 6; 26, pika 2; 27 pika 3; 35, pika 4; 40, pika 2; dhe 46, pika 3, të këtij ligji.

Neni 52

Dispozita kalimtare dhe të fundit

1. Brenda dy viteve nga hyrja në fuqi e këtij ligji, të gjitha qendrat rezidenciale dhe ofrimi i shërbimeve rezidenciale u transferohen njësisë së qeverisjes vendore.

2. Dispozitat apo pjesët e dispozitave të ligjit nr. 9355, datë 10.3.2005, “Për ndihmën dhe shërbimet shoqërore”, të ndryshuar, që trajtojnë shërbimet e kujdesit shoqëror, shfuqizohen.

3. Aktet nënligjore, që rregullojnë veprimtaritë e ofrimit të shërbimeve të kujdesit shoqëror, të miratuara përpara hyrjes në fuqi të këtij ligji, do të vazhdojnë të zbatohen për aq sa nuk bien në kundërshtim me këtë ligj, deri në rishikimin e tyre dhe daljen e akteve të reja, në përputhje me kërkesat dhe afatet e vendosura në këtë ligj.

Neni 53

Shfuqizime

Në ligjin nr. 9355, datë 10.3.2005, “Për ndihmën dhe shërbimet shoqërore”, të ndryshuar, bëhen këto shfuqizime:

1. Neni 4, pikat 5, 15 dhe 16, nenet 6, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, pika 4, 22, 23 dhe 24.

2. Në pikën 1, të nenit 26, fjalët “dhe të shërbimeve shoqërore, normave dhe standardeve të shërbimeve, si dhe kontrollin e zbatimit të tyre në të gjitha nivelet e strukturave qendrore dhe vendore, në sektorin publik dhe privat”.

3. Neni 27, pika 5, shkronjat “b” e “c”, pikat 6 dhe 7.

4. Neni 29, pikat 3, 4, 5, 6, 8 dhe 12.

5. Neni 31, shkronja “a”, fjalët “dhe nevojat e individëve për shërbime të përkujdesit shoqëror”, shkronja “c”, fjalët “dhe personat që do të trajtohen me shërbime të përkujdesjes shoqërore”, shkronjat “ë”, “f”, shkronja “g”, fjalët “dhe të personave që kanë nevojë për shërbime të përkujdesjes shoqërore”, dhe shkronja “gj”, të këtij neni.

6. Neni 32, neni 33, fjalët “dhe shërbimeve shoqërore”, dhe nenet 37, 38, 39, 42/4.

7. Kudo në ligj, fjalët “dhe shërbimet” dhe “shërbimet e përkujdesjes shoqërore” shfuqizohen.

Neni 54

Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miraturar në datën 24.11.2016

Shpallur me dekreten nr. 9886, datë 6.12.2016 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bujar Nishani

VENDIM

Nr. 85/2016

PËR ZGJEDHJEN E KRYETARIT TË AUTORITETIT PËR INFORMIMIN MBI DOKUMENTET E ISH-SIGURIMIT TË SHETIT

Në mbështetje të nenit 78 të Kushtetutës, të pikës 3, të nenit 8, të ligjit nr. 45/2015, “Për të drejtën e informimit për dokumentet e ish-Sigurimit të Shtetit të Republikës Popullore Socialiste të Shqipërisë”, dhe të nenit 111 të Rregullores së Kuvendit, me propozimin e 28 deputetëve:

KUVENDI

I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

I. Zonja Gentiana Sula zgjidhet Kryetare e Autoritetit për Informimin mbi Dokumentet e ish-Sigurimit të Shtetit.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

ZËVENDËSKRYETARE

Valentina Leskaj

Miraturar në datën 24.11.2016

DEKRET

Nr. 9883, datë 5.12.2016

PËR CAKTIMIN E DATËS SË ZGJEDHJEVE PËR KUVENDIN

Në mbështetje të nenit 92, shkronja “gj” dhe 93 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, si dhe të nenit 9, paragrafët 1 dhe 2, të ligjit nr. 10019, datë 29.12.2008, “Kodi Zgjedhor i Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar,

DEKRETOJ:

Neni 1

Zgjedhjet për Kuvendin të zhvillohen ditën e diel, më datë 18 qershor 2017.

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë.

PRESIDENTI I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Bujar Nishani

KËRKESË

Nr. 5553/12, datë 30.12.2016

PËR SHPRONËSIM PUBLIK

Ministria e Mjedisit shpall kërkesën për shpronësim për interes publik të pasurisë të paluajtshme, pronë private, që preket nga realizimi i projektit “Për ndërtimin dhe administrimin e impiantit të përpunimit të mbetjeve urbane të qarkut Fier dhe prodhimin e energjisë”.

Subjekti kërkuar i këtij objekti është Bashkia Fier.

Me anë të këtij publikimi kërkojmë të vëmë në dijeni personat, të cilët preken nga ky shpronësim, që konsiston në masën e vlerësimit të llogaritur në bazë të vendimit nr. 138, datë 23.3.2000, të Këshillit të Ministrave, “Për kriteret teknike të vlerësimit dhe të përlogaritjes së masës së shpërblimit të pasurive që shpronësohen, të pasurive që zhvlerësohen dhe të të drejtave të personave të tretë, për interes publik”, të ndryshuar, si dhe të vendimit nr. 89, datë 3.2.2016,

të Këshillit të Ministrave, “Për miratimin e hartës së vlerës së tokës në Republikën e Shqipërisë”, për pronarët, sipas listës emërore bashkëlidhur.

Vlera totale e shpronësimit është 46.299.060 (dyzet e gjashtë milionë e dyqind e nëntëdhjetë e nëntë mijë e gjashtëdhjetë) lekë.

**KRYETAR I KOMISIONIT TË POSAÇËM
TË SHPRONËSIMEVE
Pëllumb Abeshi**

LISTA E PRONAREVE TE PASURIVE PRONE PRIVATE QE DO TE SHPRONESOHEN PER EFEKT TE REALIZIMIT TE PROJEKTIT PER INTERES PUBLIK "RIKONSTRUKSIONI I BULEVARDIT " JAKOV XOXHA"													
NR.	PRONARI	ZONA KADASTRALE	NUMRI I PASURISE	LLOJI I PASURISE	SIP. m2	Çmimi leke/m2	Amortizi mi	Vlera (6x7x8)	shpenzime administrative 7%	Vlera e ndertesës	Vlere trualli	vlera totale/leke	Gjendja juridike e pasurise
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	Nevin Godo 1 (Vrioni)	ZK.2636	1	TRUALL	111564	415					46,299,060	46,299,060	Konfirmim nga ZVRPP
										Vlera totale		46,299,060	

KËRKESË

Shtetasi Leonard Shpërdheja, lindur dhe banues në Fier, kërkon pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Fier shpalljen si të zhdukur e më pas të vdekur të dy vëllezërve të tij, Dalip Shpërdheja dhe Astrit Shpërdheja.

**KËRKUES
Leonard Shpërdheja**

	Formati 61x86/8
--	-----------------

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2016

Adresa:
Bulevardi “Gjergj Fishta”
pas ish-Ekspozitës “Shqipëria Sot”
Tel:042427005, 04 2427006

Çmimi 280 lekë